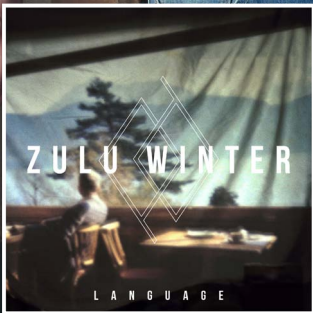
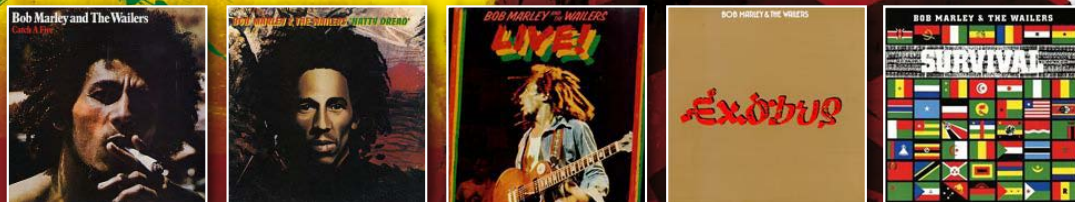

mania

NO RISK DISC:

Zulu Winter

NO RISK DISC

NIET GOED GELD TERUG

ZULU WINTER

LANGUAGE

(PIAS)

Het grappige aan Zulu Winter is dat ze elkaar twaalf jaar kennen. In al die tijd geen album. Nu wel en het vijftal uit Oxfordshire, Engeland heeft wat singles uitgebracht en veel getoerd. Er werd lang naar dit album uitgekeken. In Engeland hebben ze een cultstatus en zullen hoogstwaarschijnlijk doorbreken met dit prachtige debuut. Geproduceerd door Tom Morris in de 4AD studio in Wandsworth en in Miloco Pool in Zuid-Londen, werd het in New York gemixt door Claudius Mittendorfer, van Interpol en The Vaccines. Een overdonderend geluid gedomineerd door toetsen doet denken aan veel Engelse bands met vlagen Echo & The Bunnymen, wat Verve en Cure. Single We Should Be Swimming werd 150.000 keer bekeken op YouTube en werd als 'Hottest Record In The World' gekozen door dj Zane Lowe. De band heeft trouwe fans en terecht. Ze hebben talent voor prachtige popsongs. Van de elf nummers op dit album is meer dan de helft

mogelijke kraker. Het zou mij niet verbazen als dit album gaat gelden als een klassiek debuut. Maar het hebben over hypes en beloftes is gevaarlijk, er zijn er veel gestruikeld. Maar met dit uitstekende debuut hebben ze een belangrijke stap gezet. Binnenkort op tournee met Keane. (EMu)

Congrats!!!

DOX & COAST TO COAST.....partners in crime for 15 years
.....and the story continues!

DOX 15 Year – Special Anniversary Best Of
(Including Rarities)

COAST to COAST

www.coasttocoast.nl

Pop & Rock **LUISTER TRIP**

BAND OF HEATHENS

Double Down – Live In Denver 1 & 2

Door velen gezien als de beste band uit Austin, Texas: Band Of Heathens. Het spelplezier straalt er vanaf. Ze treden liefst op. Toen de band rond singer-songwriters Gordy Quist, Ed Jurdi en Colin Brooks een nieuw live-album wilden, besloten ze het groots te doen. Het concert in Denver van 7 en 8 oktober 2011 werd vastgelegd. Twee uitgebreide sets, 160 minuten muziek op twee cd's en twee dvd's. Hoogstaande traktatie. (EMU)

BUDZILLUS

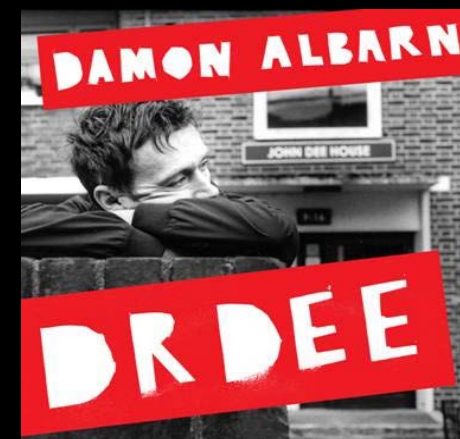
Auf Gedeih & Verderb

Het Duitse gezelschap Budzillus maakt er al sinds 2005 een feestje van, via balkanpop en polka tot hippie-ska en swingpunk, er zal gedanst worden. Na hun debuut in 2009 en een optreden op Into The Great Wide Open en Lowlands 2011, nu hun tweede album met elf nummers, gezongen in Duits en Engels. De uitstekende muzikanten weten met veel speelplezier en een oneindig scala aan invloeden je aandacht goed vast te houden. Moeilijk in een hokje te plaatsen en zo zien ze dat zelf ook graag. En helemaal do-it-yourself, van management tot artwork, ze schijnen zelfs hun eigen instrumenten te bouwen. Rare muziek, maar je wordt er bijzonder vrolijk van... (MS)

BEN CAPLAN

In The Time Of The Great Remembering

Veel banjo en klarinet, catchy liedjes en een stem die klinkt als een klok: het Nederlandse debuut van de Canadees Ben Caplan is een aanrader. De nog maar 25-jarige Caplan heeft een gruisig stemgeluid, een wollige baard en een fijne band die hem door een ijzersterke serie liedjes loodst. Die liedjes kennen tal van invloeden, zoals jazz, blues, klezmer en Tom Waits-ketelmuziek. Caplan is daarbij een humorvolle, opgeruimde entertainer, die haarfijn aanvoelt wat zijn publiek verlangt, zodat In The Time Of The Great Remembering een verfrissende voorjaarsverrassing is. (WR)

DAMON ALBARN

Dr. Dee

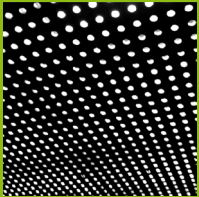
(EMI)

Met onlangs nog de release van Rocket Juice & The Moon blijft Albarn een druk baasje, maar een echt soloalbum blijft vooralsnog uit. Ook Dr. Dee is een vreemde eend in de bijt, maar wel een hele fraaie. Het verhaal rond de 16e eeuwse wetenschapper die zich ook in de astrologie verdiepte en als adviseur diende voor Koningin Elizabeth 1 is namelijk een onvervalste opera. Albarn zelf zingt veel partijen, en juist het feit dat hij zich geen enkel moment probeert te vormen naar zijn klassiek geschoolde medevocalisten heeft een vervreemdend en indrukwekkend effect, het fraaist naar voren komend in The Moon Exalted. Een nummer als The Marvelous Dream valt geheel niet uit de toon, maar zou tegelijkertijd niet misstaan op een willekeurig rockalbum, wat tekenend is voor zijn talent om genres met elkaar te verbinden. Na Britpop, punkrock, Afrikaanse muziek is dit vooral een indrukwekkend project van een echte muzikant, die wars is van zelfverheerlijking, maar zich elke stroming volledig eigen lijkt te kunnen maken. (Jvr)

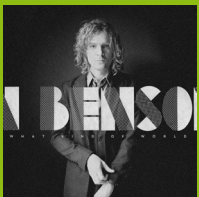
BATTLES
Dross Glop
(Warp/V2)

Als je niemand minder dan electropionier Gary Numan weet te strikken voor je album, dan weet je dat het met je sound wel snor zit. Met de precisie van een team topchirurgen werkte het New Yorkse Battles aan een uniek geluid voor hun twee eerder verschenen albums, wat een verfrissend bouwwerk van mathrock en elektronica opleverde. Dapper als de mannen zijn geven ze het tweede album Gloss Drop uit handen aan een verzameling remixers. Het project werd verdeeld over een aantal ep's en is nu verzameld op een album. Het fascinerend om te horen hoe de muziek van Battles artiesten als The Field, Kode9 en en Hudson Mohawke heeft geïnspireerd. De complexe genialiteit van de originelen blijft fier overeind maar mondt uit in fraaie staaltjes sfeervolle hiphop, hypnotiserende electro en duizelingwekkende breaks. Laat je niet afschrikken door het woord remix, hier gebeurt zo veel moois dat het bijna is alsof je naar een nieuwe plaat luistert. (MKo)

BEACH HOUSE
Bloom
(Bella Union/V2)

De vraag of het meesterwerk Teen Dream kon worden overtroffen is ongetwijfeld meermaals rondgegaan in de hoofden van alle bewonderaars van Beach House. Zangeres Victoria Legrand beschrijft Bloom als een reis. Ze zingt over de onvervangbare kracht van de verbeelding met betrekking tot de intense ervaring van het leven. Een bloei is slechts tijdelijk. Mooi en om te koesteren, al is het maar voor even. Het album trapt af met Myth, een meeslepende en niet te versmaden nummer waarbij de sound herkenbaar is en het geëchode stemgeluid van Legrand wordt omringd met de kenmerkende klanken en een kleurrijke gloed die Beach House de laatste jaren zo groot heeft gemaakt. Het album bestaat uit tien pareltjes en is doorspekt met vrolijke noten, melancholie en optimisme, zoals tijdens uitschieters als The Hours, Troublemaker en Myth. Louter afsluiter Irene is zwaar en traag, doch bovenal Beach House. Zelden zal elders in 2012 de schoonheid van de eenvoud zo wondermooi worden weergegeven als op dit prachtige album. (JT)

BRENDAN BENSON
What Kind Of World
(Lojinx/Bertus)

Het zal je maar gebeuren. Je bouwt gestaag aan een mooie reputatie in powerpopland, als je op een goede dag door ene Jack White gevraagd wordt of je in zijn bandje wil. Vervolgens kent men je als 'die andere zanger/gitarist van The Raconteurs', terwijl je daarnaast toch ook een boel leuke dingen doet. Gelukkig heeft het Brendan Benson niet van zijn stuk gebracht, want op zijn vijfde plaat doet hij precies waar hij goed in is. En wat we van hem verwachten: opgewekte powerpop, waar Big Star en The Beatles nooit ver weg zijn. Tussen de stevige, melodieuze pop door is Bad For Me een leuke ballad, afsluiter On The Fence een geinig countrydeuntje (hij woont in Nashville, nietwaar) en zit er op Pretty Baby wat onderhuidse spanning. Voor de rest: heerlijke pop, waar vanzelf de zon van gaat schijnen. Laat de zomer maar komen! (LV)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

GOLDEN EARRING

Tits 'n Ass
(Universal)

Hoewel de Golden Earring in het afgelopen decennium geregeld langs de poppodia, feesttenten, festivals en theaters van ons land trok, is het alweer negen jaar geleden dat de laatste plaat met nieuw materiaal verscheen. Millbrook, USA heette dat album, Albino Moon was de single. Een jaar na het vijftigjarig jubileum komt de grootste rockband uit de Nederlandse geschiedenis eindelijk met een nieuwe plaat. De heren mogen inmiddels allemaal ruim in de zestig zijn, dat heeft ze er niet van weerhouden om hun nieuwste werkstuk een lekker puberale titel mee te geven. En die dekt de lading aardig. Tits 'n Ass is namelijk een ouderwetse rockplaat geworden, vol ruige gitaariffs en beukende drums. Barry Hay, George Kooymans, Rinus Gerritsen en Cesar Zuiderwijk gaan tekeer als in hun beste jaren. Ook de karakteristieke ballads klinken vitaal en het is opvallend hoe vaak Hay en Kooymans elkaar vocaal nog tot grote hoogten weten te drijven. Als deze plaat iets duidelijk maakt, dan is het wel dat het heilige vuur nog steeds niet gedoofd is. Tits 'n Ass biedt verder weinig nieuwe invalshoeken, maar dat is juist wat deze plaat zo sterk maakt. De Golden Earring beperkt zich namelijk tot waar ze het allerbeste in is: uitstekende rocknummers spelen. Het enige wat ontbreekt, is een onontkoombare hit van het kaliber Radar Love of Twilight Zone, maar goed, daarvan heeft de band er al meer dan genoeg in de achterzak. Bovendien bevat Tits 'n Ass een groot aantal ijzersterke nummers, die het in zich hebben om uit te groeien tot live-favorieten. Als ze dit niveau kunnen vasthouden, is het te hopen dat de volgende plaat niet weer negen jaar op zich laat wachten! (MvR)

LUKA BLOOM
THIS NEW MORNING
 BIJ AANKOOP VAN NIEUWE CD
 TIJDELIJK GRATIS EXTRA CD
LUKA BLOOM - 2 METER SESSIONS
 zolang de voorraad strekt | alleen geldig in Platomania winkels

www.lukabloom.com www.v2benelux.com

V2

SEAN CAREY

Hoyas

Nadat Sean Carey, uit Eau Claire, Wisconsin, in 2007 afstudeerde aan de plaatselijke universiteit, begon hij zijn muzikale carrière als drummer en zanger in de band die Bon Iver samenstelde na de release van zijn debuutalbum. Tussendoor vond hij de tijd om een debuutalbum op te nemen dat hier niet werd uitgebracht. Deze ep is een aangename eerste kennismaking met deze ingetogen en dromerig klinkende singer-songwriter die folk en chillwave op fraaie wijze doet samenvloeien. Maakt absoluut nieuwsgierig naar meer! (MvR)

FLORENCE & THE MACHINE

MTV Unplugged

Florence Welch bewijst met dit album dat haar live performance even mooi is als de studio-opnames.

Hoewel een nummer als Cosmic Love op het album Between Two Lungs wat ruiger klinkt, is de unplugged versie lieflijker door de beter hoorbare klanken van de viool. Dit album is fijn om erbij te hebben, met name om de tracks eens op een wat andere manier te horen. (LR)

FUTUREHEADS

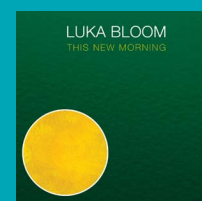
Rant

The Futureheads bestaan sinds 2000, toen de band werd opgericht in Sunderland, Engeland. Ze hebben altijd de kwaliteit in het oog gehouden en hun vier albums zijn goed. Voor het nieuwe album doet het viertal iets heel anders. Helemaal a capella gezongen. Behalve eigen nummers een paar verrassende covers. Dapper album, kwalitatief hoogstaand. Misschien even wennen, maar dan is het genieten. Van hun accent bijvoorbeeld. Mooi album, en zeer apart. (EMu)

Dox 15 jaar

Met artiesten als Wouter Hamel, Giovanca, Benjamin Herman, New Cool Collective en Benny Sings is het label Dox al vijftien jaar actief en dat moet gevierd worden. Er verschijnt een speciale sampler met deze artiesten en meer en die ligt voor een spotprijs in onze winkels. Veel cd's van Dox zijn nu ook in een tijdelijke aanbieding en dat is nog niet alles. Op 11 mei is in Paradiso een speciale feestavond. Wij mogen voor die avond een paar kaartjes weggeven. Mail daarvoor met mailinglist@platomania.nl o.v.v. Dox. Winnaars krijgen bericht.

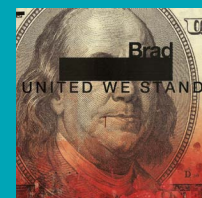

LUKA BLOOM

This New Morning

(V2)

'These songs mainly come from other peoples' lives and experiences', schrijft Luka Bloom in het boekje van zijn nieuwe plaat. De officiële opvolger van het alweer vier jaar geleden verschenen Eleven Songs opent echter met een prachtig ingetogen liedje met de titel How Am I To Be? Het tweede liedje is nog mooier en gaat over het historische bezoek van Queen Elizabeth II aan Ierland, vorig jaar, de eerste keer in honderd jaar dat een Brits staatshoofd het eiland bezoekt. 'She remembered our losses, she remembered her own, and in that moment, a seed was sown.' Ook de economische crisis, die zijn thuisland hard heeft getroffen, en de Japanse tsunami van vorig jaar, leverden inspiratie op voor bijzondere liedjes. Hoop overheerst op deze in muzikaal opzicht ingetogen en vaak spaarzame plaat. Luka Bloom heeft het nog steeds. (MvR)

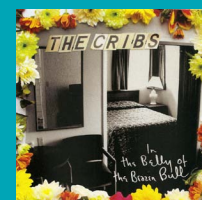

BRAD

United We Stand

(V2)

Wij herinneren ons de verpletterende eerste keer nog dat we The Day Brings hoorden van Brads (tweede) cd Interiors (1995), bij Jan Douwe Kroeske toen nog, destijds onwetend omtrent het inmiddels wijdverspreide rockfact dat Stone Gossard dit erbij deed. Waarbij? Bij Pearl Jam! Via die band komt Brad ongetwijfeld aan haar aanhang, en ontdekt zo het échte geheim van de scene in Seattle en vooral déze band: Shawn Smith, die naast solowerk ook nog Pigeonhed, Satchel en de Twilight Singers van vocalen (soms piano) voorziet en zo tegelijkertijd naar een hoger plan tilt. Maar we dwalen af. Op United We Stand, Brads vijfde in negentien jaar, wordt het algehele Brad gelift. De chemie tussen de werkelijk in topvorm bijklussende bandleden is hier fenomenaal en de compositorische kwaliteiten vieren hoogtij, vooral daar waar de band een aantal keren gas terugneemt. Eenvoudige doch doeltreffende soulgrunge. Kippenvol én kloten! (AJ)

CRIBS

In The Belly Of The Brazen Bull

(Wichita/PIAS)

Drie jaar geleden baarden de broers Ryan, Gary en Ross Jarman opzien door Johnny Marr in te lijven als vierde bandlid van The Cribs. Met de Smithslegende werd het in Engeland aardig succesvolle Ignore The Ignorant opgenomen, maar de samenwerking bleek slechts van tijdelijke aard. Nu zijn The Cribs dus weer met zijn drieën, maar op In The Belly Of The Brazen Bull klinken ze luider dan toen ze nog met zijn vieren waren. De plaat werd grotendeels live opgenomen met twee producers van wereldfaam, Dave Fridmann en Steve Albini, die allebei wel raad weten met stevige gitaarrock. De ijzersterke liedjes zijn echter van de gebroeders Jarman zelf en naar hen gaan dan ook de meeste credits. De broers combineren Britpop en Amerikaans aandoende glamrock op overtuigende wijze. Catchy, maar met een rafelig randje. Misschien niet echt vernieuwend, maar wel heel erg goed. Ongetwijfeld hun beste plaat tot nu toe! (MvR)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

DANDY WARHOLS**This Machine***(PIAS)*

Vier jaar na Earth To The Dandy Warhols, de eerste plaat op hun eigen label, en twee jaar na een hele fijne Best Of met de hoogtepunten uit de Capitol-periode, komt de band rond Courtney Taylor met wat waarschijnlijk de meest evenwichtige en geïnspireerde plaat is sinds Thirteen Tales From Urban Bohemia uit 2000. Wat minder psychedelica dit keer, maar vooral pakkende en vaak opgewekte popliedjes volgens beproefd recept. Wat dat betreft is het vreemd dat Well, They're Gone werd uitverkoren als eerste single, want deze donkere ballad is niet representatief voor de rest van de plaat. Wel een mooi nummer trouwens. Andere hoogtepunten zijn het vrolijke The Autumn Carnival, het zonnige I Am Free en het al even onweerstaanbare SETI vs. The Wow! Signal. Er gebeuren niet zo heel veel nieuwe dingen op This Machine, maar het spelplezier spat er vanaf en de elf liedjes zijn sterk, origineel en afwisselend. Wat wil je nog meer? (MvR)

FATHER JOHN MISTY**Fear Fun***(Bella Union/V2)*

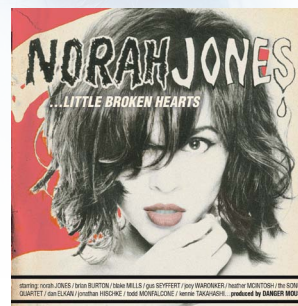
Josh Tillman hebben we leren kennen als een songschrijver die net als bijvoorbeeld Richard Buckner het leed van de wereld op zijn nek neemt. Maar toen bleek dat Tillman ook nog kon drummen, sloot hij zich aan bij Fleet Foxes. Tillman verliet de Fleet Foxes na één album en is nu ijzersterk terug als Father John Misty. Songs als Fun Times In Babylon en Nancy From Now On zijn majestueus en meeslepend. Dat is ook voor een deel te danken aan producer Phil Elk, die eerder met de Fleet Foxes werkte. Fear Fun sluit muzikaal aan bij de sfeer van Tillman's Vacilando Territory Blues, al hebben ook de Fleet Foxes duidelijk hun sporen achtergelaten. Fear Fun is verplichte luisterkost voor iedere rechtgeaarde muzikliefhebber. (HO)

FENCE**Fence***(Fons/Tone)*

Fence is een Limburgse popgroep, opgestart tegen het einde van de jaren '90, in het midden van de lo-fi en grunge periode. De basis wordt gevormd door Meindert Leenders (bas & zang), Lieven Verdin (gitaar & zang) en Niels Hendrix (gitaar & zang). De groep verwerft lokale faam door op te treden op feestjes van scouts en studentenverenigingen. Eind 1997 wordt op de valreep een demo opgestuurd voor de selectie van HUMO's Rock Rally '98. Fence wordt weerhouden, en eindigt tot ieders verbazing, maar natuurlijk geheel terecht als tweede, na Das Pop. Vanaf dan gaat het snel bergaf met de groep: er wordt een gigantische stroom aan optredens geregeld, en platenlabel Labelman brengt de eerste EP's, singles en full-CD's uit van de groep. Na dit voorlopig hoogtepunt besluit de groep om tijdelijk de instrumenten aan de wilgen te hangen, zodat de leden zich kunnen concentreren op andere (muzikale en niet-muzikale) activiteiten. Ergens eind 2009 beslissen de stichtende leden Meindert, Lieven en Niels dat het tijd wordt om na 3 jaar inactiviteit de kabels terug op te pikken met de groep. Voor de opnames van de nieuwe plaat werd Micha Volders aangesproken. Vergeet oppervlakkige nonchalance, vergeet The Beatles en verwelkom deze nieuwe norm van groovy rock'n'roll! (Red)

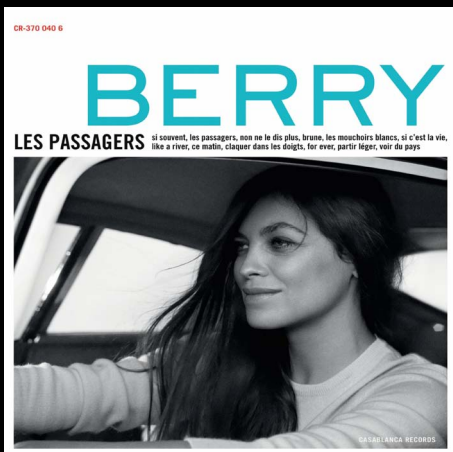
S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

NORAH JONES

Little Broken Hearts*(Blue Note/EMI)*

Vorig jaar bracht producer Danger Mouse de filmloze soundtrack Rome uit, met bijdragen van o.m. Jack White en maar liefst drie tracks met Norah Jones. De chemie werkte zo goed dat ze plannen maakten voor een geheel nieuw Norah Jones album en bovendien enkele songs samen schreven. Het klinkt als een zeer goed huwelijk en dat is het ook. Danger Mouse heeft een zeer organische manier van werken en houdt van vintage apparatuur in de studio. Niet dat hij productionele foefjes schuwt, maar hij laat Norah zo naturel en Amerikaans mogelijk klinken. De single Happy Pills, het fraaie Travellin' On en het catchy Say Goodbye, ze doen het weer uitstekend op de autoradio, de mp3-speler en wat voor apparatuur dan ook. De hoes is afgekeken van een oude affiche van Russ Meyer's cultfilm Mudhoney. De jazz-invloeden zijn enigszins op de achtergrond geraakt, maar Little Broken Hearts is een plaat die er absoluut mag zijn. (RV)

LUISTER TRIP

BERRY

Les Passager

(Universal)

De Franse Berry (echte naam: Elise Pottier) debuteerde vier jaar geleden met het sprankelende *Mademoiselle* waar ze de lichtvoetigheid van de Franse zuchtmeisjes met de inhoud van de Franse chansonniers combineerde. Op haar tweede plaat, *Les Passagers*, herhaalt Berry dit kunstje, maar voert ze het nog een stuk beter uit. *Les Passagers* staat vol met heerlijk zomerse Franse popliedjes, maar het zijn ook popliedjes met gevoel voor traditie. Berry pakt je hierdoor niet alleen moeiteloos in met zwoele popliedjes en warme, verleidelijke vocalen, maar blijft ook de fantasie prikkelen door subtiele verrassende wendingen en bijzondere invloeden. *Les Passagers* is objectief beschouwd vooral een folkpop plaat, maar dan wel een typisch Franse folkpop plaat. Dat Berry met haar tweede plaat *Les Passagers* enthousiast ontvangen moet worden door zowel de critici als de liefhebber van zwoele folkpop is zeker. *Les Passagers* is immers als een mooie lentedag, die veel meer heeft te bieden dan alleen zonnestrallen. (EZ)

5 NOVEMBER 2012
HEINEKEN MUSIC HALL
AMSTERDAM

KAARTVERKOOP VIA WWW.LIVENATION.NL

Heineken Music Hall

www.cranberries.com

MOJO
CONCERTS

GABRIEL & THE HOUNDS

Kiss Full Of Teeth

Gabriel Levine is zanger van New Yorkse band Takka Takka. Nu zijn debuut als Gabriel & The Hounds, afgeleid van *Hounds Of Love* van Kate Bush. Levine begon thuis met nummers schrijven, die afweken van Takka Takka en besloot ze uit te brengen. Eerst viersporenrecorder en later in garages en studio's uitgewerkt. De begeleidingsband bestaat uit leden van The National, Beirut en Sufjan Stevens. Rijk georkestreerd, tegelijk intiem en mooi organisch debuut. (EMu)

GREATER GOOD

The Greater Good

Dennis Kolen, Shane Alexander en Eugene Ruffolo die de handen ineenslaan: dat is goed nieuws! *The Greater Good* is een mooie mix van westcoastpop, akoestische singer-songwriternummers en americana. Tien tracks, die allemaal superieur gespeeld, gezongen en opgenomen zijn. Samen, maar met de eigen signatuur van iedere artiest. De kwalificatie wordt soms misbruikt, maar is hier gewoon onvermijdelijk: *The Greater Good* is een 'supergroep' en heeft een héle fraaie plaat gemaakt. (JvdD)

RUFUS WAINWRIGHT

Out Of The Game

(Decca/Universal)

Na het zwaarmoedige en beklemmende *All Days Are Night: Songs For Lulu*, dat in het teken stond van het overlijden van zijn moeder, klinkt Rufus Wainwright op zijn nieuwe plaat weer zoals we van hem gewend zijn. Waar hij zijn fraaie stem op zijn vorige album enkel begeleidde door zijn eigen, klassieke pianospel, nodigde hij voor zijn zevende studioalbum een groot aantal gasten uit, waaronder zus Martha, de Dapkins, Nels Cline (Wilco), Sean Lennon en Nick Zinner (Yeah Yeah Yeah's). Als producer werd Mark Ronson in de arm genomen, die het resultaat van de samenwerking het beste werk uit zijn carrière noemt en dat terwijl hij toch ook achter de knoppen zat bij Amy Winehouse's *Back To Black* en Adele's 19. Rufus Wainwright heeft hij gelukkig niet omgetoverd in een retrosoulzanger, maar *Out Of The Game* klinkt wel iets soulvoller dan eerder werk. Wat poppier ook, hoewel we niet bang hoeven te zijn dat Rufus Wainwright nu opeens de hitlijsten gaat bestormen. Daarvoor klinkt hij toch teveel als zichzelf. En dat is goed nieuws! *Out Of The Game* is namelijk een bijzonder mooie liedjesplaat geworden met een geluid dat afwisselend doet denken aan eerdere hoogtepunten als *Poses*, *Want One* en *Release The Stars*. Als altijd worden intieme ballades afgewisseld met meer opgeruimde uptempo liedjes en hoewel Rufus Wainwright daarmee nauwelijks echt nieuwe wegen inslaat, klinkt hij dankzij Mark Ronson toch als herboren. Een nieuw hoogtepunt in zijn toch al indrukwekkende oeuvre! (MvR)

GRAVENHURST**The Ghost In Daylight***(Warp/V2)*

Het is een tijd stil geweest rond Gravenhurst; de band rond de Britse muzikant Nick Talbot, die tussen 2004 en 2007 drie hele bijzondere platen maakte waarop traditionele Britse folk op subtiële wijze werd vermengd met invloeden uit onder andere de postrock, Krautrock, elektronica, shoegaze en dreampop. Het leverde aardedonkere maar wonderschone muziek op, die na drie platen nog steeds naar veel meer smaakte. Op dat meer hebben we lang moeten wachten, maar na vijf lange jaren verschijnt *The Ghost In Daylight*. Aardedonkere folk vormt nog altijd de basis, maar ook dit keer weer omgeven door de meest uiteenlopende invloeden. Het gitaarwerk is prachtig, de zang zorgt gegarandeerd voor kippenvel, de ouderwets klinkende elektronica is sfeerbepalend en de toegevoegde invloeden uit de ambient maken de muziek alleen maar mooier, spannender en indringender. *The Ghost In Daylight* is een plaat die direct een diepe indruk maakt, maar vervolgens nog heel lang blijft verbazen en betoveren. (EZ)

KATZENJAMMER**A Kiss Before You Go***(Propeller/Munich)*

Op hun tweede album geven de vier Noorse dames van Katzenjammer weer een sterk visitekaartje af. De band werd opgericht in 2005 en bracht 2008 hun debuutalbum uit. Dat album zorgde voor veel interesse en bekendheid. Ze wisselen onderling van instrument en willen onbekende instrumenten bespelen. Hun muziek een mengeling van pop, country en folk. De sfeer wisselt per nummer. Centraal staat de fraaie meerstemmige zang. In een perfecte productie van Mike Hartung en Kane Westrheim gaat het van Fairground Attraction-achtige folkpop naar Andrews Sisters, Genesis in een verrassende cover, country, pop en cabaret. We hebben het hier over een band die naar Amerika ging om op straat te gaan spelen. Dit tweede album werd opgehouden, doordat ze uitgebreid op tournee gingen door Europa en Australië. Eigenlijk eind 2011 uitgekomen, maar nu beter verkrijgbaar. Fijne plaat, die de ontwikkeling toont van vier vrouwen die vooral veel plezier hebben. (EMu)

KEANE**Strangeland***(Universal)*

Na twee platen vol prachtige popparels begon Keane wat te sukkelen. Het meer op eigthies leest geschoeide *Perfect Symmetry* was half geslaagd en de toevoeging van een paar lamlendige raps op de *Night Train* ep bleek ook niet het middel om Keane weer op het rechte spoor te krijgen. Op *Strangeland* keert de band terug naar de basis van de perfecte gitaarlose popliedjes. Na de nog wat aarzelende opener *Are You Young* volgt een trio songs dat onmiddellijk verklaart waarom deze jongens miljoenen platen verkocht hebben: de instant meezingbare single *Silenced By The Night*, het niet minder aanstekelijke *Disconnected* en de schaamteloos melancholische ballad *Watch How You Go*. De overige acht nummers doen daar weinig voor onder. De deluxe editie valt muzikaal genereus uit, met nog eens vier nieuwe songs. Wie helemaal overtuigd is van de wederopstanding van Keane, kan nog dieper in de buidel tasten voor een gelimiteerde boekversie met extra dvd. (MKi)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

GARLAND JEFFREYS**King Of In Between**

Ondanks positieve kritieken heeft Garland Jeffreys in zijn veertigjarige carrière slechts mondjesmaat commercieel succes gehad, des te opmerkelijker dat dit album, na een afwezigheid van dertien jaar, een kleine sensatie in de USA veroorzaakte. Dat heeft alles te maken met de kwaliteit van het gebodene, want vanaf opener *Coney Island Winter*, een Springsteen-achtige rocker die The Boss ongetwijfeld graag zelf op zijn laatste plaat had gehad, is de felheid en veelzijdigheid van een orde die we zelfs bij Jeffreys zelf niet eerder tegenkwamen. Curtis Mayfield-soul, reggae, rock 'n' roll, elke stijl lijkt hem gegoten te zitten, zonder maar een moment oubollig, of onecht te klinken. Dat heeft waarschijnlijk ook te maken met de uitstekende productie van Larry Campbell (ex-Dylan), aan wiens hand Jeffreys volkomen onverwacht de beste plaat van zijn carrière heeft gemaakt. Nu eindelijk uit in Europa, met twee extra tracks. (Jvr)

JODYMOON**The Life You Never Planned On**

Op hun vierde album ontwikkelen zangeres Digna Janssen en multi-instrumentalist Johan Smeets zich verder. Het Nederlandse Jodymoon ontwikkelde een heel eigen stijl, tussen country, folk en klassiek. Celliste Marie-José Dideren en violist Wim Spaepen vormen verder de band, die toerde in Canada en voorprogramma's deed van Joan Armatrading. Producer Bryce Goggin, o.a. Antony & The Johnsons, gaf het een warm geluid, waarin de melancholieke nummers goed gedijen. Mooi, gedragen nieuw album. (EMu)

KEVN KINNEY**A Good Country Mile**

Deze plaat is een samenwerkingsproject van de voormalige zanger van *Drivin' N Cryin'* met zijn goede vriend drummer Anton Fier, die ook de begeleiding verzorgt met zijn *Golden Palominos*. Het album vloeiende spontaan voort uit jamsessies die de heren hielden, en bezit dan ook de bijbehorende spontaniteit. Het is een mix van nieuwe nummers en herinterpretaties van oude songs. Maar bovenal is het een van de beste platen van zowel Kinney als Fier, een plaat vol tijdloze rock 'n' roll waar we maar geen genoeg van krijgen. (JvdB)

LUISTER TRIP**BEST COAST****The Only Place***(Wichita/PIAS)*

Een van de allerleukste debuten van de afgelopen jaren was *Crazy For You* (2010) van het Californische Best Coast, de band rond blikvanger Bethany Cosantino. *Crazy For You* bevatte een uiterst catchy combinatie van garagerock en klassieke girlpop in een haast spectoriaanse productie. Misschien waren de verwachtingen te hoog gespannen, maar de eerste luisterbeurt van deze tweede plaat viel in ieder geval ietwat tegen. De productie – van Jon Brion – is minder direct en de liedjes klinken op het eerste gehoor vlakker en meer mellow. Dat laatste was overigens te verwachten, want reeds bekende nummers als *How They Want Me To Be* en (absoluut hoogtepunt) *Up All Night* lieten al een ander geluid horen. Gelukkig blijkt *The Only Place* een groeiplaatje pur sang, want hoe vaker ik er naar luister, hoe meer alles op zijn plaats begint te vallen. Best Coast klinkt volwassener en dat is even wennen, maar de liedjes zijn wederom erg sterk en uiteindelijk bijna net zo verslavend als die op *Crazy For You*. Een blijvertje, deze fijne band! (MvR)

LUISTER TRIP

HANNAH COHEN

Child Bride

(Bella Union/V2)

Ze werkte als fotomodel, publiceerde al een boek met foto's die ze zelf maakte, en nu zet ze haar eerste stappen in de muziekwereld. Een veelzijdige dame dus, deze Hannah Cohen, die geen familie is van Leonard, maar wel een kleindochter van de Noord-Ierse dichter en radioman Bertie Rodgers. Bovendien was haar vader een jazzdrummer en dus kreeg ze de muziek met de paplepel ingegoten. Dit alles is geen garantie voor kwaliteit, maar familie en achternaamgenoten hoeven zich absoluut niet voor Hannah te schamen. Aan de hand genomen door producer Doveman en met muzikanten die eerder werkten met artiesten als Bon Iver, Martha Wainwright, Laurie Anderson en Antony & The Jonsons kon er ook niet zo heel veel mis gaan. Negen van de tien fraaie en intieme folky popliedjes zijn overigens zelfgeschreven, dus eigen talent blijkt ruimschoots aanwezig. Wie behoefte heeft aan een referentiekader: wij plaatsen Hannah Cohen ergens tussen Feist en Julia Stone. En we voorspellen haar een mooie toekomst! (MVR)

KLERKX & THE SECRET

Final Desire

Een pauze van Moke betekent ook goed nieuws: dan kan drummer Rob Klerkx weer met zijn solocarrière verder. Een stuk steviger dan op zijn vorige introverte Undertones, dit album waarop de meester gitaristen die hij in The Secret herbergt (Jelle Paulusma, Theo Sieben) hun volledige gang kunnen gaan. Psychedelische oerrock, bij vlagen zelfs herinnerend aan Black Sabbath, maar altijd met een donker americana rootssausje eroverheen. (JvR)

LIGHT ASYLUM

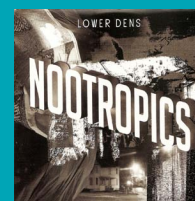
Light Asylum

Het debuut van het Amerikaanse duo Light Asylum zweeft tussen genres en stemmingen in. Zangeres Shannon Funchess heeft een flexibele stem en schreeuwt en kreunt het uit op de door Bruno Coviello neergelegde synthesizertapijten. Van bodymusic naar electro, van pop naar orkestraal en terug. Funchess doet denken aan Grace Jones, maar is een betere zangeres. Ze werkte met Telepathe, !!! en TV On The Radio, maar nu heeft ze eindelijk haar podium. Precies de goede mix, ieder nummer raak en herkenbaar maar eigen. Ingrediënten van een nieuwe sensatie. Light Asylum werd lang verwacht en is zelfverzekerd genoeg voor een mooie toekomst. (EMu)

TRIJNTJE OOSTERHUIS

Wrecks We Adore

Trijntje was de afgelopen jaren altijd goed, smaakvol en succesvol. Maar leek soms ook een boemel op weg naar... 'het bejaardentehuis' aldus Anouk. Toch was dat wel een constructieve opmerking: samen met het Scandinavische team waar ze zelf al een paar jaar mee werkt, wilde Anouk graag een plaat met nieuw werk voor Trijntje Oosterhuis schrijven en produceren. Een bijzondere samenwerking was geboren, het resultaat heet Wrecks We Adore. En eerlijk is eerlijk, dit album ademt Anouk. Maar dan wel op een manier die bij Trijntje Oosterhuis past: pop met een stevige dosis soul. En dankzij haar superieure vocale kwaliteiten is dit een combinatie die prima werkt. Hoogtepunten? Better Think Twice en het energieke Happiness vormen een grandioze opening, de backing vocals zijn overal fantastisch, One Step Away From Coming Home is prachtig... Kortom: erg goed gelukt. (JvdD)

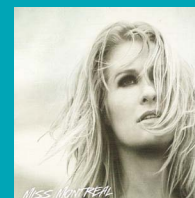

LOWER DENS

Nootropics

(Ribbon/Munich)

Zangeres Jana Hunter werd geboren in Texas en maakte twee albums met ingetogen folk, voor ze in 2009 Lower Dens in Baltimore oprichtte. Ze had uitvoerig met Devendra Banhart getoerd toen ze tekende bij zijn label. Verder trad ze op met DeerTick en met Castanets en CocoRosie. Een hele stap om een echte band te vormen, terwijl ze eerder met een akoestische gitaar muziek maakte. Vier muzikanten vond ze door wederzijdse vrienden. Ze blijft altijd herkenbaar, haar stem is tegelijk zwoel en afstandelijk. Zelf zegt ze door Wire en Joy Division beïnvloed te zijn, hoorbaar in de bezwerende nummers, waar thema's zeer fraai worden uitgewerkt. Producer was Drew Brown, o.a. Radiohead en Beck. Fijn tweede album, soms wat ijl, maar momenten van ingetogen schoonheid. Alternatieve pop en psychedelica op een album, dat als thema heeft de relatie tussen mens en technologie. Tussen Patty Smith en Jefferson Airplane. (EMu)

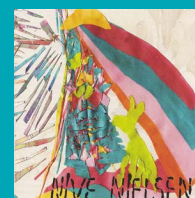

MISS MONTREAL

I Am Hunter

(8Ball)

De tijd vliegt. In 2009 presenteert de ontwapenende Sanne Hans zich als aanstormend talent, anno 2012 is Miss Montreal een vertrouwde naam in de Nederlandse popmuziek en is ze al toe aan haar derde album. I Am Hunter werd opgenomen en geproduceerd in Nashville. Een deel van de ingrediënten klinkt als vanouds: een heerlijke, gedreven stem en spontane popnummers (bijvoorbeeld Wish I Could) die soms ook richting rock gaan (titelnummer), maar altijd blijven hangen. Ondertussen klinkt Miss Montreal meer volwassen dan voorheen; tekstueel, maar ook door de meer gelaagde productie (Trapped Inside A Heart). Al met al is I Am Hunter weer een prima plaat geworden. Vooral de momenten waarop Miss Montreal haar energie en stem doseert (I Know I Will Be Fine), maken meteen nieuwsgierig naar een volgende plaat en de muzikale ontwikkeling die daarop te horen zal zijn. Ondertussen is Miss Montreal onweerstaanbaar en niet te missen. (JvdD)

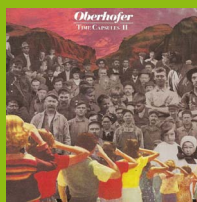
NIVE NIELSEN & THE DEER CHILDREN

Nive Sings!

(Glitterhouse/Munich)

Al mag ze als geboren inuk uit het tot de verbeelding sprekende Groenland komen, Nive Nielsen is eigenlijk een wereldburger. Ze studeerde in Engeland en Canada en acteerde in Hollywood in een film met Colin Farrell. Eenmaal terug in Groenland hielp vriend Jan De Vroede haar met het uitdiepen van de liedjes die ze tijdens het verblijf in Engeland op de ukelele schreef. Dit debuut werd met hulp van gasten als Howe Gelb, Matt Bauer, Patrick Carney en producer John Parish een charmante, zachttaardige en vindingrijke plaat, mede door het uitgebreide instrumentarium. (CO)

OBERHOFER
Time Capsules II
(GLNO/V2)

Amerikaan Brad Oberhofer is nog geen 21. Hij groeide op in Tacoma, wilde in New York gaan studeren en verhuisde daarheen. In zijn slaapkamer begon hij demo's te maken en hij besloot ze te laten horen aan mensen van het label Matador, waar hij werkte. Die waren geïnteresseerd en brachten hem in contact met de beroemde producer Steve Lillywhite, o.a. U2 en Rolling Stones. Oberhofer maakt nog steeds opnames in zijn slaapkamer, maar er is ook een viermansband. Mensen die zijn muziek horen, weten het: een talent. Hij verwerkt invloeden van bijvoorbeeld Beach Boys en Brian Wilson in een persoonlijke stijl. Op dit wonderlijke debuut vind je in een prachtige productie een scala aan emoties en sferen, vrolijk en zomers, maar zeker niet oppervlakkig. Bij vaker beluisteren hoor je onverwachte diepgang. (EMu)

PRONG
Carved Into Stone
(SPV/Suburban)

Na hun monster van Frankenstein, door Metallica en Lou Reed liefkozend Lulu genoemd, kan je het mensen moeilijk kwalijk nemen dat ze hun vertrouwen verliezen in metalbands die al meer dan 25 jaar meedraaien. Gelukkig is er voor hen die wanhopen Carved Into Stone, de negende studioalbum in de 26 jaren tellende carrière van Prong. De openingsriff van Eternal Heat laat er geen misverstand over bestaan: de mannen uit New York beuken er nog steeds als een stel jonge honden op los. Weliswaar met een wat braver sound, nummers als Revenge Best Cold zullen met gemak de grotere festivalweides plezieren, maar de drive is nog steeds hard en energiek. De ouderwetse thrash viert gelukkig ook nog hoogtij en daarmee is Carved Into Stone met gemak een plaat die de oude fans enthousiast zal maken en tegelijkertijd een lichte nieuwe kids zal overtuigen om in een Prongshirt het schoolplein op te lopen. (MKo)

SANTIGOLD
Master Of My Make Believe
(Atlantic/Warner)

De Amerikaanse zangeres en producer Santigold uit Philadelphia brak in 2007 door met de single Creator en was te horen op het album Version van Mark Ronson. Voordat Santi besloot solo te gaan, was ze leadzangeres van de in 2002 in Philadelphia opgerichte punkrockband Stiffed. Master Of My Make-Believe is de langverwachte opvolger van haar debuutalbum Santogold (2008). De openingstrack Big Mouth heeft een aanstekelijke Braziliaanse sound die het karakter van de Queen Of All Pop 2008 én het album perfect weerspiegelt: stoer, catchy, krachtig en energiek. De track - geproduceerd door Switch en Buraka Som Systema - is al meer dan een half miljoen keer op youtube bekeken. De eerste officiële single Disparate Youth is geproduceerd door Santigold zelf en Ricky Blaze en bevat elementen van verschillende muziekstijlen, waaronder reggae, breakbeat, pop, rock en urban. De single is geremixt door producers Switch, Two Bears en Amateur Best. De vraag die Santi tijdens het opnemen van deze plaat continu in haar hoofd hield was 'Into what fantasy do you hurl yourself as you gaze into the glow of your machine?' (Red)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

LIGHTSHIPS
Electric Cables

Na ruim twintig jaar in de frontlinie bleek Teenage Fanclub's Shadows in 2010 een rustiek, vloeiend en enigszins bedaagd album. In het directe verlengde hiervan ligt het soloalbum van TF-bassist Gerard Love. Onder het nom de plume van Lightships debuteert hij met Electric Cables, een warmbloedige, folkly plaat. Een lichte elektronicatoets, subtiele accenten (dwarsfluit) en golvende elektrische gitaren laten Love uitstekend gedijen in een aanstekelijk kader van bitterzoete liedjes. (WR)

LITTLE TROUBLE KIDS
Adventureland

Little Trouble Kids is een Belgisch duo. Als Boston Tea Party maakten ze een alleraardigste plaat. Maar niet voor lang. Een andere band claimde eerder te zijn en ze veranderden de naam. De titel van het debuut werd bandnaam. Eline Adam bedient stompbox en Thomas Werbrouck gitaar. Allebei zang. Meer variatie, maar toch minder verrassend en uitkijken niet als mindere versie van White Stripes te gaan gelden. Maar enthousiast en leuk. (EMu)

OH MERCY
Geat Barrier Grief

Great Barrier Grief is het tweede album van het Australische viertal Oh Mercy. De hoes van het album beslaat een geschilderde, naakte vrouw die verstopt en enigszins treurig naar de zijkant kijkt, alsof haar houding symbool staat voor het centrale thema waarover frontman Alexander Gow vrijwel continu zingt. Droefheid, verlies en pijn, met name in de relationele sfeer, zijn de ingrediënten, verpakt in veertien ingetogen voortkabbellende popliedjes. (JT)

PARLOTONES
Journey Through The Shadows

The Parlotones pakken groot uit met de epische pop/rock op hun vierde album: Journey Through The Shadows. Soms is het te horen dat ze uit Zuid-Afrika komen (mooie vocalen in Freak Show), soms rocken ze nogal rechtoe-rechtaan (Bitter Like The Devil), maar vooral de nummers met iets meer vernuft (Honey, Goodbyes Are Never Easy, Down By The Lake) zorgen ervoor dat The Parlotones duidelijk meerwaarde hebben in dit drukbevolkte genre. (JvdD)

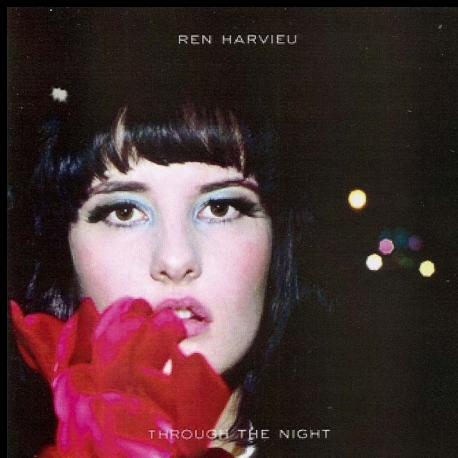

ELECTRIC GUEST

Mondo
(Warner)

Het gaat Electric Guest voor de wind op het moment en de Amerikaanse producer Danger Mouse is een druk baasje, die steeds verrassend en vernieuwend uit de hoek blijft komen. Hij is het meest bekend als het meesterbrein achter Gnarl's Barkley, maar zijn vorige project was een album gebaseerd op spaghetti westerns. Electric Guest is het nieuwe project waar hij bij betrokken is. Electric Guest-bandleden Asa Taccone en Matthew Compton wisten het wel en namen Danger Mouse zonder twijfel in dienst voor dit album. Dat blijkt een gouden combinatie. Het resulteert in een spannende en frisse mix van elektronica, psychedelische pop en broeierige funk. Het album staat vol catchy melodietjes, vrolijke sounds, lome grooves, dromerige en soulvolle vocalen en simpelweg hele sterke liedjes, met een enorm retro sfeer. (JVo)

LUISTER TRIP

REN HARVIEU

Through The Night

(Universal)

De Engelse zangeres Ren Harvieu bezit een fabelachtige stem. Eentje met een weids bereik, lichtjes zwoel en bovenal meeslepend. Haar muzikale stijl draagt daar ook flink aan bij. Het is een mengeling van soul, folk en het orkestrale sixties geluid zoals we dat kennen uit vroege Bondfilms en van Dusty Springfield. Met die laatste wordt de 21-jarige Ren sowieso vaak vergeleken, maar dat hoor je wel vaker bij de hedendaagse lichte soulzangeressen. Ren Harvieu weet zich gelukkig behoorlijk te onderscheiden van de grijze middenmoot. Haar stijl is net even anders, waardoor je niet het idee krijgt het allemaal al eens eerder te hebben gehoord. In die zin past Ren prima in het rijtje Adele, Rumer en Lana Del Rey. Haar debuut liet even op zich wachten, nadat ze vorig jaar ernstig rugletsel opliep bij een huis-tuin-en-keuken ongeluk. Tijdens de revalidatie scherpte Ren haar materiaal noodgedwongen verder aan. Met een mooi debuutalbum tot gevolg, waarop Open Up Your Arms en Through The Night de uitschieters zijn. (WJvE)

PACESHIFTERS

Home

Hey Lemmy, What's up? En met de vrouwtjes, de drank, de dope en die zompige, stomende hardrock van je? Die eerste reeks vast redelijk op pijl, dat allerlaatste aspect ogenschijnlijk wat minder. Ik vroeg me onlangs namelijk af of je de laatste jaren tijdens die eeuwige greatest hits-shows nog wel eens écht gegeven hebt op het podium. Niet? Ach ja, je bent ook geen twintig meer. Maar goed, ik heb iets om jouw rock 'n' roll gehalte in één klap weer op niveau te brengen. Paceshifters, jouw fuckin' vaandelragers uit de fuckin' Netherlands, hebben namelijk net hun tweede plaat uitgebracht. Die noemen ze Home. En dat thuis is voor hen het podium, zo blijkt uit alles. Net als bij jou, eigenlijk. Luisteren die plaat? Mail me terug en ik stuur een exemplaar op. Zodat je weer hoort hoe het écht moet. En hopelijk gaat het heilige hardrockvuur hierdoor dan ook weer branden bij jouw thuis. Cheers. (DD)

PENNYWISE

All Or Nothing

Met de nieuwe zanger Zoli Teglas komen de hardcore punkers terug met een fris twaalf nummers tellend album. Inspirerende teksten over vasthoudendheid en broederschap voeren de boventoon. De riffs zijn weer om je vingers bij af te likken. Het album is echter nergens goed te vergelijken met bijvoorbeeld het vroegere Full Circle. Eigentijds en aanstekelijk, als met een surfboard op de perfecte golf word je meegevoerd door de wereld van Pennywise. Hoogtepunten zijn Stand Strong, X Generation en Songs Of Sorrow. Draait lekker weg! (MKok)

PINKUNOIZU

Free Time!

De titel van het eerste nummer Time Is Like A Melody geeft je al meteen een goed idee van dit debuutalbum. Tijd is als een melodie, zo klinken de minuten op dit album. Fijne nummers waarvan Death Is Not A Love zelfs negen minuten duurt en je voedt met klanken die de werkplaats van deze Deense heren goed weergeeft: Berlijn en Kopenhagen. Zoals je het voor je ziet, klinkt het ook. (LR)

GRAND CRU

JACK WHITE

Blunderbuss

(XL/Beggars Banquet)

In de laatste maanden van het bestaan van de White Stripes (de groep trok er in februari van dit jaar de stekker uit) was frontman Jack White al meer bezig met andere dingen. Een daarvan is Blunderbuss, zijn eerste soloalbum. Hij heeft het opgenomen in zijn eigen studio in Nashville, waardoor hij er in alle rust aan kon werken. En dat is te horen ook, want Blunderbuss is een moddervette en indrukwekkende plaat geworden, die hij naar eigen zeggen niet eerder kon maken. Sterke, aanstekelijke liedjes, vol fraaie riffs, waarbij hij redelijk vaak naar de akoestische gitaar grijpt, een aardige hoofdrol voor de piano, gospel, folk en prikkelende en rammelende rockmuziek. Van raggende gitaren tot subtiel getokkel, het zit er allemaal in. Mede door de karakteristieke stem van White klinkt het allemaal gelijk vertrouwd. Blunderbuss is een optelsom van wat we de

afgelopen jaren allemaal van Jack White gehoord hebben. Een beetje White Stripes, een beetje The Raconteurs en ook The Dead Weather. Een toegankelijk album waar Jack White prima mee thuis kan komen en dat ook strak geproduceerd is. (JVo)

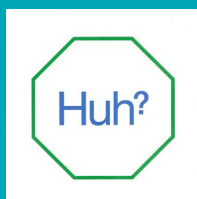

77 BOMBAY STREET

Up In The Sky

(CNR/Roadrunner)

Hoewel de titel van dit debuutalbum verwijst naar een voormalig familieadres in Australië wonen de broer in Zwitserland. Naar eigen zeggen zijn de broers al van vroeg af aan door hun moeder gestimuleerd om bezig te zijn met muziek maken. Hun album kenmerkt zich door over het algemeen vrolijke tracks die gedecoreerd zijn door rijkelijke muzikale invloeden. Nummer als The Last Dirt Road en Too Loud zouden prima kunnen dienen als openers van het festivalseizoen. In het vrolijke 47 Millionaires doen het ritme en de klanken je denken aan Amy MacDonald terwijl het nummer I Love Lady Gaga je aan het glimlachen maakt en de heren een ander stemgeluid laten horen. (LR)

SPIRITUALIZED

Sweet Heart Sweet Light

(Domino/V2)

Jason Pierce, eens de frontman van de psychedelische indierockband Spacemen 3, mag je bestempelen als een van de geestelijke vaders van de hypnosemuziek, van de repeterende gitaarpartijen die je wegvoeren naar eindeloze vertes. Sinds 1990 staat de charismatische Engelsman aan het roer van Spiritualized, een al niet minder bedwelmend kwartet dat tekende voor het standbeeld Ladies And Gentlemen We Are Floating In Space (1997). De band is toe aan het zevende studioalbum: Sweet Heart, Sweet Light. De elf nummers klinken prettig vertrouwd en hebben in de traditie van Spiritualized alles wat je rock 'n' rollhartje begeert, zij het dat ze hartverkwikkender dan anders klinken. Speciale aandacht voor de track Hey Jane (inclusief de heftige clip), waarmee Pierce zich andermaal schatplichtig verklaart aan The Velvet Underground, en in het bijzonder het nummer Sweet Jane. Bijna negen minuten lang heen en weer geslingerd worden ("Some say you got a rotten soul / But I say Janey loves rock 'n' roll"), halverwege even rust te vinden om er in de waanzinnige finale alsnog om te vallen. Luisteren die plaat! (CV)

WILL STRATTON

Post Empire

(Talitres/Munich)

Hij was nog geen twintig toen hij zijn debuutalbum opnam, deze zelfverklaarde discipel van Nick Drake. What The Night Said werd in 2007 niet wereldwijd uitgebracht, maar kende wel een gastbijdrage van niemand minder dan Sufjan Stevens en kreeg zeer lovende kritieken. Blijkbaar verkiest Will Stratton, net als geestverwanten Alexi Murdoch en Scott Matthews, de luwte, want zijn tweede en derde album verschenen alleen in eigen beheer. Post-Empire is dus al zijn vierde plaat, maar voor ons een eerste kennismaking. Will Stratton heeft een stem die een beetje doet denken Mark Kozelek van Sun Kil Moon en de Red House Painters, met wie hij ook op muzikaal vlak het nodige gemeen heeft. Die stem kleurt ook bijzonder mooi met die van Amelia Meath en Maia Friedman die in veel liedjes te horen zijn. Speciale vermelding verdient ook zijn prachtige, eigenzinnige gitaarspel. Hoewel hij duidelijk schatplichtig is aan anderen, overheerst de gedachte dat hier een zeer bijzondere en originele singer-songwriter aan het werk is. Een juweeltje, deze plaat! (MvR)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

PROCLAIMERS

Like Comedy

The Proclaimers worden een dagje ouder en hun liedjes ook. De blijboze folkpop heeft plaatsgemaakt voor rustige deuntjes. Misschien geen nieuwe Letter To America op Like Comedy, maar misschien duurt het even voordat er een hit naar boven komt borrelen, net zoals 500 Miles eerst geadopteerd moest worden door FIFA om bij het grote publiek (en bruidsparen) te komen. Gelukkig wel met zwaar accent en in ongeëvenaarde harmonieuze samenzang. (repo)

SERENA PRYNE & THE MANDEVILLES

Goodnight Golden Sun

De Canadese Serena Pryne heeft Nederlandse voorouders, ook een Nederlands management en ze toert graag hier. Haar debuut is doorleefd, eerlijk en ambachtelijk en ze schreef de nummers samen met gitarist Nick Lesyk. Ze schrijven tien jaar samen. Pryne is dertig en zingt sinds haar derde. Groot voorbeeld Bonnie Raitt, maar ook Melissa Etheridge is hoorbaar. Liedjes over relaties en teleurstellingen, positief gebracht. Fijn debuut, het begin van iets moois. (EMu)

RIGOR MORTIS ENSEMBLE

In Koelen Bloede Verwoerd

Men neme een akoestische gitaar, een contrabas, een mannenstem, een vrouwenstem. En... een accordeon. Wat er in dit specifieke geval is ontstaan? Heerlijke muziek die het in de theaters vast en zeker zeer goed gaat doen. Wellicht samen met Caramba? Dan kan het zeker weten een mooi avondvullend programma worden. Helemaal omdat, na wat speurwerk, blijkt dat de bassist toevalligerwijs ook nog eens in beide formaties speelt. Ware het niet dat de teksten bij Rigor wél meer luguber zijn dan bij Caramba. In de traditie van de Murder Ballads van Nick Cave is er in Nederland nu ook een collectief dat moorden als uitgangspunt voor hun teksten neemt. Waargebeurde verhalen, pure 'tot de dood ons scheidt-ellende'. Maar steevast prachtig meerstemmig gebracht. Beluister dat album en ga dat ongetwijfeld zien in de theaters. (DD)

LUISTER TRIP

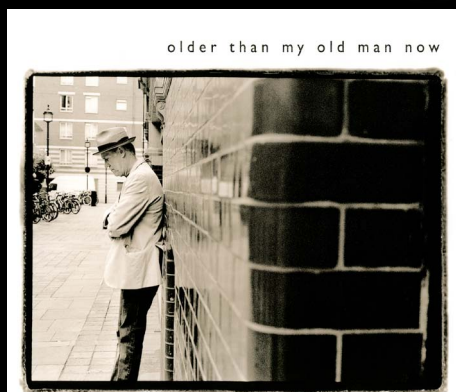
SPAIN

The Soul Of Spain

(Glitterhouse/Munich)

Het is heel lang stil geweest rond Spain. Toen de band rond Josh Haden (zoon van jazzlegende Charlie Haden) haar laatste plaat uitbracht, stonden de Twin Towers nog overeind en leek een bankencrisis een utopie. Uit het niets is Spain echter terug met een nieuwe plaat en doet het alsof de wereld sinds de lente van 2001 heeft stil gestaan. The Soul Of Spain gaat verder waar de band precies elf jaar geleden ophield en overtuigt wederom met prachtige, over het algemeen stemmige en lome, popliedjes waarin de bijzondere instrumentatie en de mooie stem van Josh Haden het meest opvallen. Haden treedt ook op The Soul Of Spain weer niet in de voetsporen van zijn beroemde vader, al hebben invloeden uit de jazz met name in de wat meer ingetogen songs zeker hun weg gevonden in de muziek van Spain. Spain is in het verleden vaak in het hokje slowcore geduwd, maar waarschijnlijk doe je liefhebbers van een band als Tindersticks een veel groter plezier met deze verrassend sterke terugkeer van Spain. (EZ)

LUISTER TRIP

LOUDON WAINWRIGHT III

LOUDON WAINWRIGHT III

Older Than My Old Man Now

(Proper/Tone)

Na ondermeer een reeks thematische albums, zoekt Loudon het ditmaal dichtbij zichzelf. Hij legt uit dat waar collega's van zijn generatie zich momenteel bezighouden met het schrijven van memoires, hij zijn 'swingende' verhaal liever vertelt in een liedje van drie-en-een-half minuut. Het album werd dan ook zijn persoonlijkste in jaren, maar niet zijn intiemste. Loudon betreft namelijk zijn hele familie bij het geheel, van Rufus en Martha tot de twee kinderen en zelfs vrouwen uit latere huwelijken. Het aangrijpendst is Over The Hill, dat hij in 1975 schreef met Kate McGarrigle en hij hier stemmig laat horen met hulp van Martha en Chaim Tannenbaum. Niet alleen komen ook Ramblin' Jack Elliott en Chris Smither nog als gast voorbij, maar klap op de vuurpijl is het ongewone duet met Barry Humphries op I Remember Sex, hier in de gedaante van zijn beroemdste personage Dame Edna. Older Than My Old Man Now is een bijzonder levendige plaat geworden, in lied, arrangement en samenwerking, ondanks de soms tranentrekkende en openhartige liedjes. (CO)

SLEEPY SUN

Spine Hits

Het vanuit Californië opererende Sleepy Sun dook een paar jaar geleden op met een debuut vol loodzware psychedelische rock en stonerrock, die prachtig kleurde bij de zwoele vocalen van zangeres Rachel Fannan. Op Spine Hits moet Sleepy Sun het voor het eerst doen zonder haar. Dat is een gemis, maar het gemis is niet zo groot als was verwacht. Sleepy Sun beperkt zich op Spine Hits niet langer tot de behoorlijk platgetreden paden van de 60s acidrock en 90s stonerrock, maar verrijkt de muziek van de vorige twee platen met allerlei invloeden. De bezwerende lange tracks hebben plaats gemaakt voor kortere en toegankelijke tracks, waarin lome psychedelische rock wordt vermengd met onder andere invloeden uit de folk, indie-rock en zelfs westcoastpop. Door deze frisse benadering wordt Rachel Fannan eigenlijk niet gemist en heeft Sleepy Sun minstens net zoveel en misschien zelfs wel meer bestaansrecht. (EZ)

SWEET BILLY PILGRIM

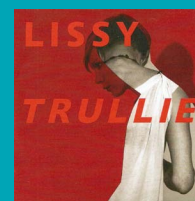
Crown And Treaty

Sweet Billy Pilgrim genereert een complexe sound waarin gelaagde elektronicapatronen zich verweven met elektrische gitaar, banjo en koraalgezang. De band klinkt typisch Brits – symfonisch en proggy, een alternatieve Elbow – maar bevindt zich ook in dezelfde hoek als de New Yorkers van Grizzly Bear en Department Of Eagles, of de landelijke pracht van Bon Iver. Sweet Billy Pilgrim ademt schoonheid, vervreemdende schoonheid. Crown And Treaty, Sweet Billy Pilgrims derde, is dan ook weer een fascinerend, betoverend werkstuk. Atmosfeer, geladenheid en popgevoeligheid gaan hand in hand in de negen afgewogen, doeltreffende indie-symfonische songs, die tezamen een emotioneel, hartveroverend album vormen. (WR)

TRAIN

California 37

Na Drops Of Jupiter uit 2001 leek Train de boeken in te gaan als one-hit-wonder, tot negen jaar later de nog veel grotere hit Hey Soul Sister vanuit het niets de ether domineerde. Inmiddels staat ook de nieuwe single Drive By hoog in de top 10 en daar zal het vast

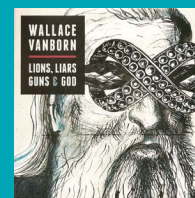

LISSY TRULLIE

Lissy Trullie

(Wichita/PIAS)

Haar naam zoomt al een aantal jaren rond in downtown New York, waar zij tot een paar jaar geleden nog als model haar brood verdiende. Nu is het tijd dat de rest van de wereld kennis maakt met Lissy Trullie. Al in 2009 bracht ze de ep Self-Taught Learner uit, waarmee ze door critici werd bestempeld als de toekomst van New York rock. Ze flirt met seksualiteit en het androgyne, net als stijliconen Lady Gaga en La Roux. De eerste single is het met hese stem gezongen Madeleine over een gitaargeluid schatplichtig aan Velvet Underground. Voor het creatieve proces koos ze in eerste instantie producer Bernard Butler (ex-Suede), terwijl uiteindelijk het werk van John Hill (Santigold) en Dave Sitek (TV On The Radio) zorgde voor de coole sound die Lissy zocht. Dankzij die expertise weet ze de aandacht vast te houden, ondanks het gebrek aan inhoud. (ED)

WALLACE VANBORN

Lions, Liars, Guns And God

(News)

Wat wij plattelanders vroeger uitschreeuwden als we ergens een stel rockers zagen optreden? Als de gitaarriffs ons werkelijk tegemoet knapten? Als die mannen of vrouwen letterlijk speelden tot hun vingers bloedden en zongen tot hun stemmen rauw en schor werden? Wel, dan spraken wij vol ontzag: donders, wa-knapp'm! Zo iets dergelijks zou ik trouwens nooit en te nimmer over Wallace Vanborn zeggen. Die mannen uit het Belgische Gent zouden namelijk niet begrijpen waar ik het over had. Toch zou ik geïnteresseerden zeker en vast wél iets vertellen over de messcherpe stonerrockriffs, hooks en heerlijke refreinen die dit illustere trio laat horen op hun buitengewoon sexy tweede plaat Lions, Liars, Guns & God. Tevens zou ik een ieder volgaarne willen informeren over de bijbehorende dijk van een rockstem die het midden houdt tussen Danko Jones, Dave Wyndorf en Ruben Block! (DD)

WOVENHAND

Live At Roepaen

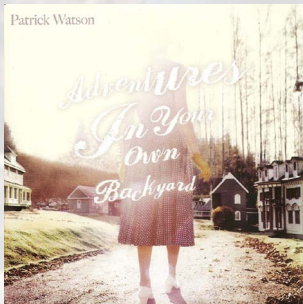
(Glitterhouse/Munich)

Nog geen paar maanden geleden bracht David Eugene Edwards, ex-Sixteen Horsepower, het prachtige boekwerk Black Of The Ink uit, om nu alweer met een nieuwe release te komen: Live At Roepaen, opgenomen in Ottersum. Edwards en Nederland hebben wat met elkaar. Al is het alleen al om de vele prachtige kerken die ons land herbergt, want Edwards en Onze Lieve Strenge Heer hebben ook wat met elkaar. Edwards lijkt aan recycling te doen, maar Edwards laat zich niet recyclen. Elke opname van zijn hand is doorspekt van pure diepe emotie. Zet Edwards in een kerk en het kippenvel komt spontaan tot bloei. Het album Folklore van zijn band Sixteen Horsepower loopt als een rode draad door dit optreden, Hutterite Mile en Flutter zijn eenzame hoogpunten. De bijgevoegde dvd laat zien dat het waarschijnlijk nooit lachen zal worden met David Eugene, daarvoor is zijn stem en zijn geweldige banjo- en gitaarspel te sacraal, maar Live At Roepaen is een adembenemende reis! (N)

PATRICK WATSON

Patrick Watson

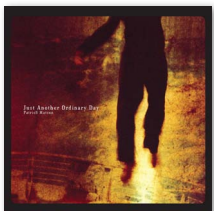

Adventures In Your Own Backyard

(Domino/Munich)

Eigenlijk is het moeilijk om een aantal zinnen op te schrijven over dit nieuwe album. Het beluisteren zorgt er namelijk voor dat je sprakeloos op een grote roze wolk wegdrijft. Patrick Watson tilt je op en laat je pas weer op je voeten neerkomen als het je lukt het album twee dagen niet aan te raken. De titel van het eerste album waar Watson naam mee kreeg kunnen we nu zien als een haarscherpe voorspelling: Close To Paradise. Met het uitbrengen van Adventures In Your Own

Backyard heeft Patrick Watson het paradijs weten te bereiken. De twaalf nummers leveren een bijdrage aan zowel de visualisatie als de gevoelswereld die je op de een of andere manier hoopt te ervaren bij het begrip paradijs. Het begin van Step Out For A While zorgt ervoor dat je na het beluisteren van Quiet Crowd, Lighthouse en Morning Sheets al zo verliefd bent dat meeneuriën automatisch gebeurt en je je geheel laat leiden door wat Watson je toezingt. En het laten leiden door Patrick Watson duurt maar liefst 48 minuten lang waarin je onder andere breekbare klanken van de piano hoort die precies op het juiste moment de stem van Watson versterken en volgen in alle weelderigheid. Adventures In Your Own Backyard is een album waar je sprakeloos van wordt, waar je kippenvel van krijgt en verbluft door zal zijn. (LR)

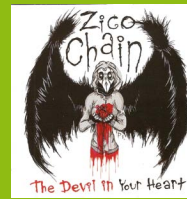
Just Another Ordinary Day (CD)

Close To Paradise (CD)
nu ook op 2LP 180 grams!

Wooden Arms (CD/LP)

ZICO CHAIN

The Devil In Your Heart

(Last Week/Suburban)

The Devil Your Heart is het tweede studioalbum van deze upcoming hardrockband uit Londen. Na het debuut Food uit 2007 was het al meteen duidelijk wat we kunnen verwachten van dit trio: veel gitaargeweld, catchy energieke nummers en zwartgallige teksten. Qua sound zijn ze duidelijk schatplichtig aan bands als Motörhead, Queens Of The Stone Age, System Of A Down en Bullets For My Valentine. Het resulteert in melodieuze, soms ietwat bombastische nummers zoals More Than Life en New Romantic, afgewisseld met heavy nummers als Our Evil, Evasion en I Am The Silence. Aan zelfvertrouwen hebben de bandleden in ieder geval geen gebrek: zelf omschrijven ze The Devil In Your Heart als een kunststuk van epische proporties. Luister en beoordeel zelf of je het hier mee eens bent, Zico Chain is in ieder geval de moeite van het beluisteren waard. (MKok)

niet bij blijven, want het zesde album van de band telt nog veel meer uiterst catchy liedjes. California 37 mist de diepgang van Drops Of Jupiter en Calling All Angels, maar wat we ervoor terug krijgen is opgeruimde en onweerstaanbare stadionrock van zeer hoog niveau! (MvR)

TU FAWNING

A Monument

Op hun tweede album ontwikkelt Tu Fawning zich verder. Het debuut verscheen in 2010. De band komt uit Portland, Oregon in Amerika en ontstond rond 2007. Eerst waren het de twee multi-instrumentalisten Corrina Repp en Joe Haeg. Later traden twee andere multi-instrumentalisten, namelijk Lisa Rietz en Toussaint Perrault toe. Op dit intrigerende album wordt de mooie, zwoele stem van Repp omgeven door allerlei onalledaagse instrumenten, worden synthesizers atypisch gebruikt en ontstaat iets waar geen stempel op past. Invloeden uit tachtiger jaren pop, blues en gospel. Tijdloze muziek maken willen ze. Wat mij betreft zijn ze uitstekend geslaagd. Mooi album. (EMU)

VARIOUS

The Inner Flame (Rainer Ptacek Tribute)

De fenomenale gitarist Rainer Ptacek overleed in 1997. Muzikaal opgegroeid naast Howe Gelb, wilde iedereen, van Robert Plant tot Emmylou Harris, met hem spelen. Toen de diagnose van een hersentumor werd gesteld, die hem later fataal werd, stonden zij dan ook klaar

om in 1997 de eerste versie van deze tribute uit te brengen. Nu heruitgebracht met extra tracks van onder andere Calexico, Chuck Prophet en Lucinda Williams en het startpunt van een reeks reissues van een schitterend oeuvre. (Jvr)

urban explorers festival
concerten, expedities en performances
26 en 27 mei, Dordrecht

Dustin O'Halloran & Adam Wiltzie - A Winged Victory for The Sullen Chamber Orchestra (US)
Kim Janssen / Marcus Fjellström (SE) / Vloeistof
Toktek / OMSK / Strotter Inst. (CH)
Rabbit at the Airport & more

www.urbanexplorersfestival.nl

MIKE WEXLER**Dispossession**

Na het debuut Mexican Summer komt Mike Wexler, gevestigd in Brooklyn, met dit tweede album Dispossession. Het album wordt gekenmerkt door een fijne afwisseling van tracks waarin het gitaargeluid wat meer aanwezig is en nummers waarbij de dromerige stem van Wexler de boventoon voert. Het is een album dat zowel kan dienen als rustige achtergrondmuziek als ook muziek waar je gericht naar wilt luisteren. (LR)

WHITE RABBITS**Milk Famous**

De leden van White Rabbits kennen elkaar van school in Columbia, Missouri. Ze verhuizen naar New York en vanaf hun debuut, Fort Nightly in 2007, is goed te horen dat ze op elkaar ingespeeld zijn. Grote invloed is The Specials. Na het tweede album zijn ze verder gegroeid. Intelligent zonder betweterig te zijn en furore door optredens waar ze van instrument wisselen, experimenteren met loops en aparte breaks. Fris album. (EMu)

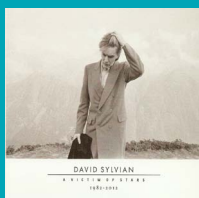
Reissues

JOHN CALE**Conflict & Catalysis (Productions & Arrangements 66-06)**

Wat hebben de Stooges, Jonathan Richman, Brian Eno, Squeeze, de Happy Mondays, Patti Smith, Siouxsie & The Banches, Alejandro Escovedo en Lio met elkaar gemeen? De producer: John Cale. Uiteraard bekend van zijn solowerk en de beginjaren met The Velvet Underground, maar ook als producer heeft Cale in indrukwekkende staat van dienst. Daarbij hanteert Cale als het nodig is het conflictmodel, wat met name bij Jonathan Richman niet goed uitpakte. Op deze verzamelaar twintig nummers, variërend van gitaarrock tot punk, discopop tot roots en pure pop, alle van voorbeeldige toelichting voorzien. (HDr)

JAMES YORKSTON**Moving Up Country 10th Anniversary**

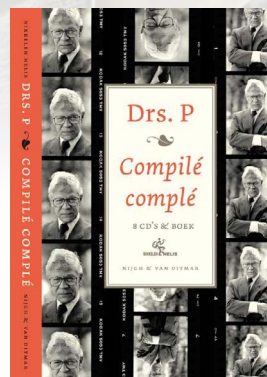
Domino Records viert het tienjarige bestaan van het debuut en doorbraak van James Yorkston met een jubileumuitgave. Naast het reguliere album dat lovende kritieken kreeg van pers en grootheden als John Peel en John Martyn, bevat deze uitgave een extra schijf met demo's. Hier klinkt de karaktervolle vertelstem nog iets verder op de achtergrond, wat op de warme productie van de uiteindelijke plaat een stuk beter werd uitgebalanceerd. Wel is op de demo's goed te horen dat de aankleding van de liedjes al verrassend ver gevorderd was. Naast mooie uitvoeringen van Moving Up Country, Roaring The Gospel en het kalme The Patience Song bevat de cd ook nog een kwartet

DAVID SYLVIAN**A Victim Of Stars 1982-2012**

(EMI)

Begin jaren negentig vond ik op een beurs een singletje waar ik maar liefst 130 gulden voor neerlegde: Bamboo Music / Bamboo Houses van David Sylvian en Ryuichi Sakamoto. In Japan was deze maxi vinylsingle in een beperkte oplage op cd geperst. Een godsvermogen voor een goddelijke plaat. Dertig jaar later vind ik beide songs terug op een retrospective van David Sylvian, opgepoetst en wel. Alleen deze twee songs maken de aanschaf van A Victim Of Stars (1982-2012) al meer dan de moeite waard. Behalve dat ze het begin waren van Sylvians imposante solocarrière, betekenden ze ook de aftrap van een nieuw muziektijdperk waarin dance en elektronica een hoofdrol zouden gaan spelen. Verder tref je een dwarsdoorsnede uit Sylvians imposante oeuvre aan, van Brilliant Trees tot het recentere Manafon en weer terug via Snow Borne Sorrow tot aan Gone To Earth. (N)

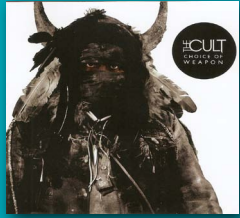
DRS. P

Compile Comple

(Nijgh & Van Ditmar/Top Notch)

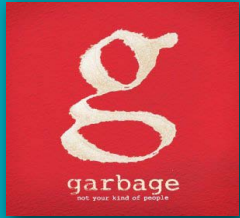
De liedjes van Drs. P (Heinz Polzer) zijn moderne klassiekers: Veerpont (Heen en weer), Doderit (Troika hier, troika daar), Knolraap en lof, schorseneren en prei. Ze blinken uit door een fabelachtige tekstbeheersing en onverwachte muzikaliteit. Met Drs. P Compile Comple verschijnt het complete muzikale oeuvre van de Nederlandstalige Zwitser in een schitterende uitvoering: een prachtig boek met acht cd's waarop bijna tweehonderd door de Drs. zelf gezongen liedjes staan! Vic van de Reijt nam de selectie op zich. Hij verzamelde alle studio-opnamen, vanaf de eerste plaatopname uit 1955 in Jakarta, en voegde daar een cd vol curiositeiten aan toe: live-opnames die de unieke sfeer van een Drs. P-optreden doen herleven. Drs. P Compile Comple is een samenwerkingsproject van Nijgh & Van Ditmar en Top Notch. Dat uitgerekend hiphopleverancier van het eerste uur, Top Notch, samen met Nijgh & Van Ditmar deze prachtige collectie gaat uitbrengen is niet geheel verassend. In de eerste single die oprichter Kees de Koning ooit uitgaf, Spraakwater van rapper Extince, wordt Drs. P zelfs genoemd. In de box zitten 8 cd's met zijn complete muzikale oeuvre, mooi vorm gegeven in een boek. De snelle kopers krijgen daarnaast een speciale 7-inch met zes nummers erbij! OP=OP (Red)

BINNENKORT BINNEN

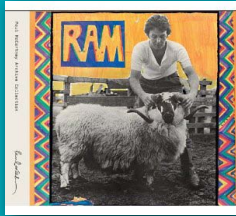
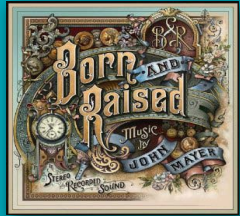
11-5-2012

Drive Like Maria - Drive Like Maria
I Like Trains - The Shallows
Jazzanova - Funkhaus Studio Sessions
Kensington - Vultures
Nelson, Willie - Heroes
Squarepusher - Ufabulum
Sugarman Three - What The World Needs Now
Absynthe Minded - As It Ever Was
Garbage - Not Your Kind.. -Deluxe-
Infadels - The Future Of The Gravity Box

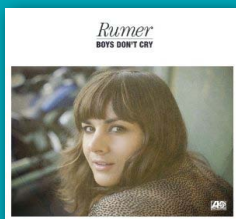
18-5-2012

Joe Bonamassa - Driving Towards.. -Digi-
Paul Buchanan - Mid Air
Burzum - Umskiptar -Ltd-
Children Of Bodom - Holiday At Lake Bodom
Cold Specks - I Predict A Graceful Expulsion
Gaz Coombes - Here Comes The Bombs
Cult - Choice Of Weapon
Ellen Ten Damme - Het Regende Zon
Enemy - Streets In The Sky
Melody Gardot - The Absence
Great White - Elation
Kimbra - Vows
John Mayer - Born & Raised
Paul & Linda McCartney - Ram (Deluxe)
Royal Southern Brotherhood - Royal Southern Brotherhood
Rumer - Boys Don't Cry
Slash - Apocalyptic Love
Small Faces - Deluxe Editions
Temper Trap - Temper Trap

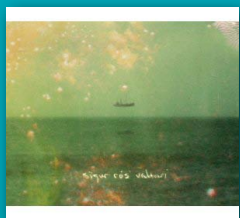
25-5-2012

Architects - Daybreaker
Joan Armatrading - Starlight
Citizens - Here We Are
Dark Room Notes - Dark Room Notes
Fetsum - The Colors Of Hope
Ganashake - Flirty Fishing
Kik - Springlevend
Marina & The Diamonds - Elektra Heart
Joey Ramone - Ya Know?
Rush - Clockwork Angels
Sigur Ros - Valtari
Regina Spektor - What We Saw From The Cheap Seats
Tape The Radio - Heartache And Fear
Dar Williams - In The Time Of Gods

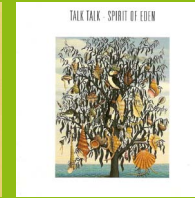
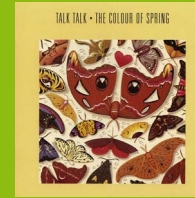
1-6-2012

David Bowie - Ziggy Stardust 40th Anniversary
I Am Oak - Nowhere Or Tammensaari
Mum - Early Bird
Chris Robinson - Big Moon Ritual
Patti Smith - Banga
Spectrum Road - Spectrum Road
Neil Young & Crazy Horse - Americana

08-6-2012

Giant Sand - Tucson
Boban I Marko Markovic - Orkestar - Best Of
Maximo Park - National Health
Sugar - File Under
Tallest Man On Earth - There Is No Leaving Now

TALK TALK

The Colour Of Spring/Spirit Of Eden

(EMI)

Vorig jaar werd Talk Talk's vijfde album en zwanenzang Laughing Stock heruitgebracht, het experimentele sluitstuk van een opmerkelijke carrière die begon in 1982 en

eindigde in 1991. Gelukkig volgen nu album drie en vier, aangezien juist die albums de opmerkelijke transformatie laten zien van een band die oorspronkelijk in een Duran Duran-hitjasje werd gedwongen door een platenmaatschappij die in hen een vertegenwoordiger van de New Romantics zag, en daarna doorgroeide naar een eclectisch gezelschap, die klassiek, jazz en minimal aan hun sound wisten toe te voegen. De herkenbaarheid leed daar niet onder, wat niet alleen te maken had met de wisselwerking tussen gitaar en synthesizer, maar met vooral het unieke stemgeluid van songwriter Mark Hollis. Op The Colour Of Spring komen we nog een aantal bekende hits tegen, Life's What You Make It en Living In Another World, maar behalve dat die een hoop meer diepgang hebben dan de eerdere hits, zijn het vooral sferische stukken als April 5th die de overgang naar hun volgende fase laten horen. Op Spirit Of Eden is de hitgevoeligheid verdwenen en zijn de songs verworpen tot prachtige, lange geluidscollages, waarin stilte en sfeergeluiden een belangrijke rol spelen. Beide heruitgebracht met de originele tracklist op vinyl, met op de bijgevoegde audio-dvd in beide gevallen een extra b-kantje. (Jvr)

LEE HAZLEWOOD

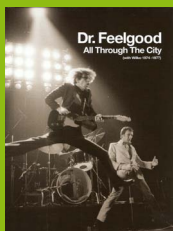
LHI Years - Singles

(Light In The Attic/Bertus)

Net als Johnny Cash en Leonard Cohen is Lee Hazlewood technisch een vrij matige zanger, maar wint hij het op karakter en herkenbaarheid. Eind jaren vijftig werkte hij als producer voor o.m. Duane Eddy, ging vanaf 1963 optreden met de folkgroep The Shacklefords en liep toen zijn muze Nancy Sinatra tegen het lijf met wie hij de enkele wereldhits scoorde, met als grootste klapper These Boots Are Made For Walking. Hij werd vaak gezien als een soort playboy en omringde zich graag met mooie vrouwen. In de periode 1968-1971 maakte hij platen voor zijn eigen LHI label, maar zonder Nancy. Suzi Jane Hokom, Ann-Margret and Nina Lizell waren in die jaren zijn secondanten en hij produceerde ook de meeste andere platen op het label. De song If It's Monday Morning behoort tot het allerbeste dat Lee op de plaat heeft gezet, maar deze compilatie staat vol met klassieke

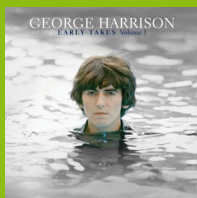
tracks van de man die door o.m. Sonic Youth, Beck en Jarvis Cocker nog altijd op handen wordt gedragen, al is hij dan alweer enkele jaren geleden overleden. (RV)

DR. FEELGOOD **All Through The City (With Wilko 1974-1977)**

(EMI)

All Through The City bevat het complete werk van Dr. Feelgood met de legendarische gitarist Wilko Johnson. Anno 1974 is deze pas opgerichte band een vreemde eend in de dan volop heersende glamrock en bombastische symforock. Met een ritmesectie die qua uiterlijk zo uit een gangsterfilm lijkt te zijn weggelopen, een maniakale gitarist en een energieke zanger is de band live een sensatie. De muziek grijpt terug op authentieke rock 'n' roll en rhythm & blues en de energie doet denken aan de vroege jaren van The Who en The Rolling Stones. Het eerste album Down By The Jetty werd zelfs opgenomen in mono. Alle albums die de band met Wilko maakte zijn in deze box opgenomen, met het live-album Stupidity als hoogtepunt. De derde disc is gevuld met outtakes, demo's en live-opnames en de vierde is een dvd met een schat aan archiefmateriaal, vooral uit de BBC-archieven. Hier zie je de band op haar best – Johnson gaat tekeer op zijn Telecaster en zweept met zijn tegendraadse ritmes de band op. In 1977 krijgen Johnson en zanger Lee Brilleaux dusdanig ruzie, dat de eerste opstapt. Dr. Feelgood gaat verder met een andere gitarist en zal het succes continueren, ze bestaan nu nog steeds met geen enkel origineel lid. (BD)

GEORGE HARRISON **Early Takes Vol. 1**

(Universal)

De prachtige documentaire van Martin Scorsese over het leven van George Harrison – Living In A Material World – verscheen ook in een deluxe editie die nogal prijzig was. Balen voor de fan, want daarin zat nu juist een cd met demo's die niet eerder werden uitgebracht. Voor zij die de deluxe box niet hebben kunnen aanschaffen is er daarom heugelijk nieuws dat deze cd nu ook los verkrijgbaar is. En voor de fan is die cd zeer de moeite waard. Early Takes bevat tien nummers die alle begin jaren zeventig door Harrison als demo werden opgenomen. Het gros verscheen later op het meesterwerk All Things Must Pass, maar er is meer: een fraaie cover van Let It Be Me en van Bob Dylan's Mama You've Been on My Mind, en vroege versies van Woman Don't You Cry For Me en The Light That Has Lighted The World. Alle in bijzonder goede geluidskwaliteit en van hoog niveau – zoals we dat in die jaren van Harrison gewend waren. Nog verheugender is de toevoeging Vol. 1, dat kan niets anders betekenen dan dat de kluizen binnenkort nog verder open gaan. (BD)

JERRY LEE LEWIS **A Whole Lotta Jerry Lee Lewis**

(Salvo/PIAS)

Er zijn vele verzamelaars van Jerry Lee Lewis, de een bevat slechts de legendarische Sun-jaren, de andere juist periodes daarna en sommige boxen zijn zo uitgebreid dat ze alleen de keiharde fan kunnen bekoren. A Whole Lotta Jerry Lee Lewis is een uit 106 nummers bestaande compilatie over vier discs die alle belangrijke facetten uit zijn rijke carrière belicht. Uiteraard veel aandacht voor die Sun-jaren, maar ook de zestiger jaren, waarin Lewis als geen ander country weet te vermengen met zijn eigen unieke stijl, komt ruim aan bod. Het laatste nummer op deze box is Wild One uit de soundtrack van zijn biopic uit 1989. Natuurlijk is er daarna nog meer gebeurd, maar wat zeker voor deze compilatie geldt: All Killer, No Filler! (BD)

opnamen uit de Peel Sessions, waaronder prijsnummer St. Patrick. Het zijn geen onprettige toevoegingen op dit toch al fraaie album. (CO)

WILLY DEVILLE

In New Orleans

Ergens zo rond 1990 zaptten wij eens langs een Veronica Travel-achtig programma waar de Floortje Dessing van dienst een ietwat aan lager wal geraakt maar stijlvol figuur op een bankje in New Orleans iets tamelijk indrukwekkends zag doen. Dat bleek DeVille ten tijde van de platen Victory Mixture en, vijf jaar later, Big Easy Fantasy (1995) te zijn, opgenomen

met legendarische muzikale inwoners als Meters, Dr. John, Allen Toussaint en talloze halfgoden met cultstatus. Deze ware leidraad door de swingende geschiedenis van de Crescent City met uitgebreide ontstaansgeschiedenis en track by track commentaar bij de authentiek uitgevoerde klassiekers uit het genre is Big Beat, een sublabel van Ace, wel toevertrouwd. Een oog- en oorstrelend Bijbeltje! (AJ)

T REX **Electric Warrior 35th Anniversary**

(Universal)

Even was Marc Bolan de grootste rockster van het Verenigd Koninkrijk. Na het uiteenvallen van The Beatles was hij de eerste die even grote hysterie veroorzaakte met zijn band T Rex. Bolan was al enige tijd actief, eerst met Johns Children en daarna met Tyrannosaurus Rex. T Rex staat mede voor de geboorte van de glamrock en het album Electric Warrior is het tweede album van de band. Het bevat grote hits als Get It On, Jeepster en gelukkig ook Hot Love in de bonustracks. Deze staan ook allemaal op deze nieuwe uitgave die in drie edities verschijnt. De enkele cd met de remaster en de b-kantjes, de deluxe editie met een extra schijf vol demo's en outtakes en een boxset met een dvd vol tv-opnames en clips. Vooral de opnames van het legendarische Wembley-concert uit 1972 laten de massahysterie die Bolan veroorzaakte ten overvloede zien. Al valt juist in deze opname op hoe vermoeid Bolan oogt en het verworven succes zal dan ook snel vervliegen. (BD)

UUR VAN DE WOLF - NEDERPOP

(Pink)

In het Uur Van De Wolf worden al sinds 1995 uitstekende documentaires gemaakt over kunst en cultuur. Daarin is gelukkig veel ruimte en budget vrijgemaakt voor de historie van de Nederlandse popmuziek en dat heeft een hele serie docu's opgeleverd die boordevol uniek materiaal zitten. Zeven daarvan zijn verzameld uitgebracht op deze dvd-box en ook bij hernieuwde kennismaking valt op hoe goed deze gemaakt zijn. Neem bijvoorbeeld A Star Like Me dat over de vroege jaren van Herman Brood gaat, deze bevat zelfs voor de doorgewinterde fan nieuwe inzichten en een schat aan archiefmateriaal. Ontroerend is ook de Cuby + Blizzards-docu waarin alle (ex)leden zonder een blad voor de mond te nemen het verhaal doen van veertig jaar de blues. Verder zijn te zien een Golden Earring-docu, de verrassend eerlijke film over Bennie Jolink en de docu's over De Dijk (met Solomon Burke), Frederique Spigt en Ellen ten Damme. (BD)

TJERK LAMMERS - DIJKDOORBRAAK (Universal)

Sinds de Tielman Brothers ons land op zijn kop zetten en Peter Koelewijn het van de daken schreeuwde, zijn we in de ban van de Nederrock. Bands als The Motions, Sandy Coast, Earth And Fire en Q65 maakten van Den Haag beatstad nummer 1, The Cats zetten Volendam op de kaart, in Grollo begon Herman Brood bij Cuby + Blizzards en Amsterdam had Jan Akkerman (Brainbox, Focus) en The Outsiders. Groepen als Doe Maar, Het Goede Doel, De Dijk en Blof werden in hun moedertaal on-Nederlands populair en Boudewijn de Groot is al bijna een halve eeuw onze grootste zanger-liedjesschrijver. De dialectrock van Normaal inspireerde Rowwen Hèze uit het Limburgse America. Bands als Shocking Blue, Golden Earring en Focus hadden zelfs in het échte Amerika veel succes. Baanbrekende acts als Ekseption, Nits en Urban Dance Squad beïnvloedden de getalenteerde nieuwe lichter die nu aan de weg timmert. Ook die generatie wordt niet vergeten in dit soundboek (vergelijkbaar met Leo Blokhuis' Sounds From The South) met muziek van Anouk, Ilse DeLange, Waylon en Van Velzen. Voormalig hoofdredacteur van Aloha en Revolver Tjerk Lammers portretteert de meest succesvolste en invloedrijkste Nederlandse rockacts ooit aan de hand van de smakelijkste verhalen over seks, drugs, rock & vooral heel veel lol. (ED)

Roots

CROOKED BROTHERS

Lawrence, Where's Your Knife?

Deze Canadese 'broeders' zijn songschrijvers en multi-instrumentalisten. Ze wisselen onderling van instrument en ideeën, en vormden op deze wijze een hecht groepsgeluid. Naast af en toe een opruiende countryrocker in de stijl van Blue Mountain, meer intieme verandaliëdjes met een rock 'n' roll-feel. Crooked Brothers vertalen dan ook meer het ruwe leven van het platteland, dit met behulp van banjo, mondharmonica en dobro en slagen er zo in een aanstekelijk tweede album te maken. (CO)

MARVIN ETZIONI

Marvin Country

Lucinda Williams, Steve Earle, Buddy Miller, Richard Thompson: het zijn niet de minsten die een bijdrage leveren aan Marvin Country! Marvin Etzioni is dan ook geen onbekende. Begin jaren tachtig was hij een van de oprichters van de baanbrekende cowpunkband Lone Justice, samen met onder meer Maria McKee, die hier ook een duet met hem zingt. Daarna maakte

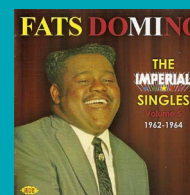
hij vooral naam als producer. Americana in al zijn verschijningsvormen, daar draait het om op deze overtuigende en afwisselende dubbelaar waarop Etzioni laat horen dat hij als zanger en liedjesschrijver absoluut niet onderdoet voor zijn bekende vrienden! (MvR)

PINETOP PERKINS

Heaven

Het is niet echt zijn zwanenzang te noemen, gezien deze opnamen stammen uit 1986, daar waar Perkins nog als een vitale zeventiger op z'n gemak de piano wist te beroeren, in intieme setting en zelfs grotendeels alleen. De vorig jaar overleden pianoheld mocht maar liefst 97 worden en speelde gedurende zijn lange leven met bijna iedere grootheid uit het bluesgenre. Hij werd vooral bekend door zijn prestaties bij Muddy Waters. Soloalbums maakte hij pas op latere leeftijd. Heaven misstaat niet in dat rijtje en is eigenlijk een heuse aanrader. Ondermeer zijn eigen Boogie Woogie schut hij hier achteloos uit zijn mouw en ook de stemmige klassieker Sitting On Top Of The World speelt hij hier geheel in stijl. (CO)

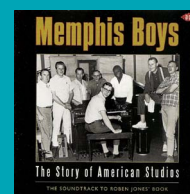
ACERECORDS

Fats Domino - The Imperial Singles Vol. 5 1962-1964

In de jaren vijftig en zestig was Fats Domino de best verkopende Afro-Amerikaanse muzikant die over de hele

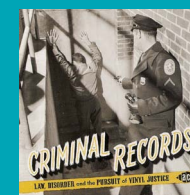
wereld hits scoorde waarvan een aantal uitgroeiden tot evergreens. Fats' roots liggen in New Orleans en zijn succes zorgde mede voor de doorbraak van andere muzikanten uit die stad. Begin jaren zestig is de hitparade echter ver weg voor Fats en dat is gezien de hoge kwaliteit die hij ook toen nog afleverde best vreemd. Deze collectie bevat alle singles + b-kant die Fats voor het label Imperial maakte tussen 1962 en 1964. Bekendste nummers zijn de cover van Hank Williams' Jambalaya en diens flipside, het uitstekende I Hear You Knocking dat we vooral kennen van de coverversie van Dave Edmunds. Fats is in deze periode net als Ray Charles bezig met het mengen van country met rhythm & blues en dat levert misschien minder succes op, zijn invloed is echter groot.

Memphis Boys - The Story Of American Studios

Ace heeft al diverse keren compilaties gemaakt van beroemde studio's in de VS en na het fraaie Fame-boxje

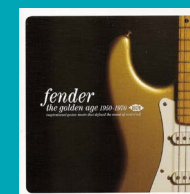
is er nu een enkele cd die de American belicht. Deze studio werd beheerd door Chips Moman en werd vooral legendarisch door het werk dat o.a. Dusty Springfield (Dusty In Memphis) en The Box Tops (wereldhit: The Letter met een piepjonge Alex Chilton) er opnamen. De sound van de studio en diens muzikanten was zo eigen dat zelfs Elvis Presley er gebruik van maakte voor zijn Elvis In Memphis. Gitarist Reggie Young en de ritmesectie Tommy Cogbill en Gene Chrisman zijn dan ook op vele grote hits te horen en krijgen met deze collectie eindelijk de juiste waardering. Wie meer wil weten, leest het boek van Roben Jones met dezelfde titel, deze cd vormt min of meer de soundtrack.

Criminal Records - Law, Disorder And The Pursuit of Vinyl Justice

Deze verzameling is een van die cd's die Ace onder een

thema uitbrengt. Artiesten die ogenschijnlijk weinig met elkaar van doen hebben worden hier samengebracht dankzij het onderwerp waarover ze zingen. De bindende factor hier is criminaliteit en dan vooral in de wat romantische sfeer die bijvoorbeeld ook de films uit de veertiger en vijftiger jaren kenmerkt. Van de 24 nummers zijn er 20 nooit eerder op cd uitgebracht en alleen daarom al de moeite waard.

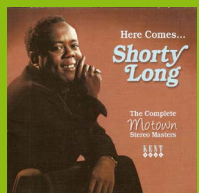

Fender - The Golden Age 1950-1970

Toen Leo Fender de eerste Fender Telecaster (eerst nog Broadcaster genoemd) gitaar bouwde, kon hij niet bevroeden

welk een invloed deze - en diens opvolger de Stratocaster - zou hebben op de populaire muziek. Tot de dag van vandaag is Fender dankzij zijn unieke geluid het meest gebruikte merk en kent een hele serie notoire bespelers. Op deze verzamelaar is een aantal bijeengebracht die dat karakteristieke geluid ten overvloede laten horen en of het nu blues, soul, rock of country is, de Fender is overal prominent aanwezig. Johnny Cash had bijvoorbeeld Luther Perkins in de band die op zijn Telecaster het typische Cash-ritme uitvond. Ook legendarisch op de Telecaster is James Burton die hier de lick van Dale Hawkins' Suzy Q tot een legende maakt. De Stratocaster hoor je op o.a. Dick Dale's Miserlou en op hits van The Beach Boys, The Yardbirds en Donovan (Jeff Beck). In het begeleidende boekwerk staat precies vermeld wie welke Fender speelt en kun je de geschiedenis van deze gitaren lezen. (BD)

ACERECORDS

Shorty Long – Here Comes Shorty Long, The Complete Motown Stereo Masters

Met Motowns succes kwam ook de kritiek dat baas Gordy vooral de blanke tieners bediende, reden om het sublabel Soul te beginnen. Daar kwam de ruigere rhythm & blues van Shorty Long prima tot zijn recht. Here Comes The Judge en Devil With The Blue Dress zijn de bekendste nummers in een carrière die met zijn verdrinkingsdood snel tot een einde kwam, maar getuige deze verzamelaar een herwaardering zeer verdient. (Jvr)

Ike Turner – Studio Productions

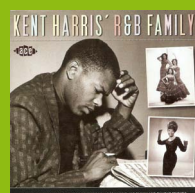
In het begin van de jaren zestig was de Ike & Tina Turner Revue vrijwel constant aan het toeren. Als er maar even tijd overbleef, was Ike ook in de studio te vinden. Niet alleen om platen met Tina op te nemen, maar vooral als producer, bandleider, arrangeur en componist. Al was hij daarbij niet te beroerd om nummers van anderen op zijn eigen naam te zetten, masters aan meerdere platenmaatschappijen te verkopen met steeds wisselende andere zangers. Een echte hustler dus, maar wat leverde het veel fraais op. Rauwe r&b in nummers die zelden boven de drie minuten klokken. En uiteraard ontbreekt Tina niet op deze voortreffelijk compilatie. (HDr)

Royal Grooves

Zeg King Records en je zegt James Brown en dus soul van de allerfunkstijl. Natuurlijk had King wel meer artiesten onder contract, maar het succes in de charts kwam van James Brown en dus probeerde King vooral de sounds van James Brown te imiteren. Dat

resulteerde soms in hooguit aardige imitaties, maar veel vaker in onweerstaanbare singletjes. Bekende nummers als Cool Jerk van The Coasters worden afgewisseld met volkomen vergeten artiesten, maar dansbaar was het en is het nog steeds, bijna een halve eeuw later. James Brown zelf ontbreekt op deze verzamelaar – die was wegens een ruzie vertrokken, maar dat doet niets af aan de feestvreugde. Probeer maar eens stil te blijven zitten bij deze koninklijke grooves! (HDr)

Kent Harris' R&B Family

De naam Kent Harris komt misschien niet heel bekend voor, als schrijver van Shopping For Clothes, Cops And Robbers en ontdekker van The Mighty Hannibal en Ty Karim heeft hij zijn stempel op de ontwikkeling van de soul gedrukt. Het leuke van deze verzamelaar is dat Harris altijd met zijn tijd is meegegaan en de luisteraar van big band jump r&b via girl groups naar de deep soul wordt meegevoerd. Een mooie noot in de rijke soulgeschiedenis. (Jvr)

Elvis Heard Them Here First

Er zijn veel verzamel-cd's op de markt waarop de originele versies te vinden zijn van songs die Elvis heeft opgenomen. Meestal hoor je dan de klassiekers uit zijn beginperiode, maar Bill Monroe en Arthur Crudup kennen we nu wel. Daarom is deze collectie extra leuk, want het zijn de originele versies van tracks die Elvis in de zestiger en zeventiger jaren opnam. Fraai om te horen hoe Ray Peterson The Wonder Of You naar grote hoogtes zingt en nog fraaier zijn de originele versies van Long Black Limousine, I've Lost You en het onovertroffen An American Trilogy van de onlangs in de herwaardering gekomen Mickey Newbury. Zowaar een sterke aanvulling dus. (BD)

MICHAEL DE JONG

Life In D-minor

Bluesveteraan De Jong is de hoop en liefde al lang voorbij, maar neemt iedere dag als een nieuw geschenk aan in een leven dat beheerst wordt door verslavingen, gezondheidsproblemen en veel, heel veel bluesmuziek. Op Life In D-Minor excelleert hij in zijn eentje, slechts gewapend met een akoestische gitaar en zijn door grind en drank geschuurde stem. Geen nieuwe fratsen, maar goudeerlijke deltablues in een decenniaoude traditie. (Jvr)

JOHN SHANNON & WINGS OF SOUND

Songs Of The Desert River

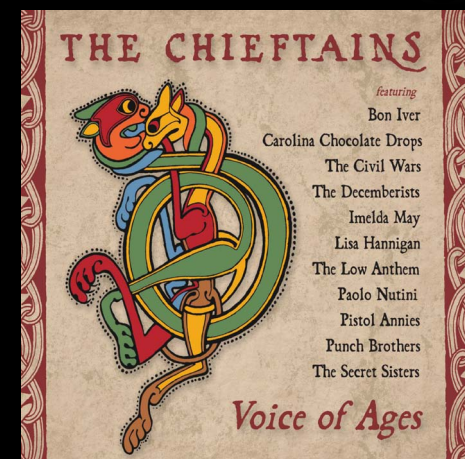
Tweede album van deze New Yorkse singer-songwriter die in recensies van zijn hier niet verschenen debuut werd vergeleken met onder meer Nick Drake en Tim Buckley. Luisterend naar Songs Of The Desert River valt daar wel wat voor te zeggen, maar John Shannon is duidelijk meer dan een epigoon. Deze fraaie plaat staat vol melancholieke, akoestische folkliedjes met hoofdrollen voor de mooie stemmen John Shannon en Caroline McMahon en de bugel van Dan Brantigan. Warm aanbevolen. (MvR)

WACO BROS & PAUL BURCH

Great Chicago Fire

Het blijkt bepaald geen gek idee om het normaal zo subtiele spel van Paul Burch eens te combineren met de doorgewinterde countryrockers The Waco Brothers. De band bestaande uit onder andere Jon Langford en Steve Goulding, verdeelt de eer evenredig met Burch, die echter wel het leeuwendeel van de liedjes schreef. De snik in zijn stem valt mooi samen met het non-nonsense geluid van zijn begeleiders, goed te horen op de paar liedjes die Paul Burch al eerder zelf opnam, zoals het nu haast feestelijk klinkende Up On The Mountain. (CO)

LUISTER TRIP

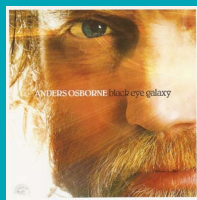

CHIEFTAINS

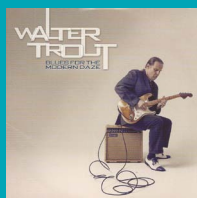
Voice Of Ages

(Concord/Universal)

The Chieftains zijn met afstand 's werelds beroemdste traditionele Ierse band. Omdat de ze altijd al geprobeerd hebben een brug te slaan tussen Ierse en Amerikaanse muziek leek het producer T-Bone Burnett niet meer dan logisch om de vijftigste verjaardag van de band te vieren met een album waarop ze een breed scala aan artiesten voorzien van hun typische folksound. Geen nieuw idee, de Chieftains werkten in het verleden al samen met mensen als Sting, Van Morrison, Mick Jagger, Emmylou Harris en vele andere sterren, ver voordat dit soort kruisbestuivingen in de mode kwamen. Dit keer is het echter de beurt aan indie folk en country, waarbij we namen als Bon Iver, The Carolina Chocolate Drops en The Low Anthem tegenkomen. Dat levert een verrassend en zeer geslaagd album op, waarvan we enkele hoogtepunten noemen: Come All Ye Fair And Tender Ladies, met de Pistol Annies, het betoverend mooie My Lagan Love, gezongen door Lisa Hannigan en When The Ship Comes In van Dylan met The Decemberists. The Chieftains tonen met Voice Of Ages opnieuw hun wereldklasse. (JvdB)

ANDERS OSBORNE**Black Eye Galaxy***(Alligator/Munich)*

De Zweedse gitarist Anders Osborne reisde de halve wereld af om uiteindelijk in New Orleans te settelen. In de tussentijd maakte hij een aardige reeks platen en debuteerde twee jaar terug voor het roemruchte blueslabel Alligator. Black Eye Galaxy is voor hen zijn tweede album en al doet opener Send Me A Friend anders vermoeden, het merendeel van de cd bevat een minder logge gitaarsound als diens voorganger. Er staan dan ook diverse soulvolle uitstapjes op als Lean On Me/Believe In Me. Minder blues, meer singer-songwriter ditmaal en soms doet hij zelfs geslaagd aan Jack Johnson en zijn kornuiten denken. (CO)

WALTER TROUT**Blues For The Modern Daze***(Mascot/Provogue)*

De Amerikaanse bluesrocker Walter Trout (61) is met Blues For The Modern Daze toe aan zijn 21e album. Het is alweer nummer zes voor Provogue dat de laatste jaren met de jonge Joe Bonamassa (34) een concurrent van formaat voor de veteraan in huis heeft gehaald. Dat lijkt Trout op zijn nieuwe plaat geenszins te deren. Hij speelt en zingt op Blues For The Modern Daze als een jonge hond. Hij knalt er direct in met een hartverscheurende bluesong over zijn (?) moeder, Saw My Mama Crying. Daarna prikt hij venijnig de mythe door van het fenomeen on line 'vrienden'. Lonely heet dat nummer en het is fantastisch. En zo gaat het maar door op deze plaat. Trout wordt ouder, daar maakt hij geen geheim van, en hij vindt dat het de verkeerde kant op gaat met 'ons', met de wereld. Hij fileert ziellose, betekenisloze leefstijlen, stelt de scheiding tussen arm en rijk aan de kaak en het vele nep dat hij overal om zich heen ervaart. Hij zet zijn ontvullende commentaar in messcherpe blues die ertoe doen. Een plaat als een spiegel. (WK)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
T
J
E
S

Jazz & Fusion

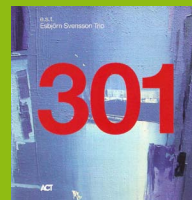
FABRIZIO CASSOL**Strange Fruit**

De Belgische saxofonist/componist Cassol heeft vier jaar aan dit project gewerkt. Met een indrukwekkende stoet aan westerse en Afrikaanse gastmuzikanten en zangers/zangeressen als Oumou Sangare en Baba Sissoko, heeft Cassol een soort wereldopera gecreëerd, gecentreerd rond het van Billie Holiday bekende Strange Fruit. Deze klaagzang over het lynchen van negers in het Zuiden van de USA in de vorige eeuw ondersteunt hier het thema van dit album: onverdraagzaamheid. Cassol weet dit op magistrale

wijze neer te zetten. Het geheel is live te horen en te zien in Brussel op 31 mei en 1 juni. (JvdB)

ROBERTO FONSECA**Yo**

Je zou Roberto Fonseca kunnen zien als de Cubaanse equivalent van de jonge Herbie Hancock. Zijn techniek is weergaloos en hij kan met alle stijlen uit de voeten. Zijn track Llego Cachaito werd zelfs gebruikt in Will Smiths film Hancock. Sinds 1999 maakt hij al platen en werd mede dankzij de Buena Vista Social Club op tournee bekend als veelbelovend pianist. Het album

E.S.T. ESBJORN SVENSSON TRIO**301***(Act/Challenge)*

Terwijl ze op tournee waren in Australië en het verre Oosten nam dit vermaarde Zweedse jazztrio in Sydney in 2007 negen uur aan studiomateriaal op. Het was de bedoeling om een selectie hiervan als dubbel-cd uit te brengen toen pianist Esbjörn Svensson in 2008 tragisch om het leven kwam. Een deel van dat materiaal is drie jaar geleden uitgebracht als Leucocyte: een duistere plaat, die werd verwelkomd als de waardige zwanenzang van E.S.T.. Het bleek echter niet het eind, want ze hebben (Joost mag weten waarom) het allerbeste voor het laatst bewaard. 301 (genoemd naar de studio waar het is opgenomen) toont E.S.T. in zijn volle glorie: een amalgaam tussen Thelonious Monk, Keith Jarrett en Radiohead. Gevoelig (Behind The Stars), onheilspellend (Inner City, City Lights; Houston, The 5th) en swingend (The Left Lane). Het laatste deel is het hoogtepunt van de plaat: het intense, uitgesponnen tweeluik Three Falling Free gevolgd door de verstilte pianoballad The Childhood Dream. Misschien wel de beste plaat die E.S.T. ooit maakte. (LV)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
T
J
E

Yo is een uitgelezen mogelijkheid om Fonseca beter te leren kennen. Van het swingende percussieve openingsnummer 80's via het Afrikaanse Bibisa met zang van Fatouma Diawara en kora van Sekou Kouyate en het daaropvolgende meesterwerkje Rayos, tot en met het groovy Chabani en het mooie sfeerstuk Aisles La Vida, het is allemaal verpletterend goed. Sterke productie, aangevuld met twee voortreffelijke remixen van Count. Say Yo! (RV)

DUKE ROBILLARD JAZZ TRIO**Wobble Walkin'**

Graag introduceer ik naast het zondagochtendplaatje – U weet wel, een rustig plaatje, lekker voortkabbelend, om bij te komen na een heftige zaterdagavond in de club – het zondagavondplaatje. Voordat de week begint

heeft u nog een get together met goede vrienden, even napraten over het weekend en vooruit blikken naar de komende week, cocktailtje in de hand en met een lekker deuntje swingjazz in de cd-speler. Een uitermate geschikt plaatje hiervoor is Wobble Walkin' van gitarist Duke Robillard. Die man loopt al vier decennia mee en heeft inmiddels tientallen platen gemaakt, met talloze stijlen. Deze keer draait het om swingjazz in trioformaat en wat klinkt dat lekker. Omdat Duke in deze setting alle ruimte heeft zijn gitaarspel te etaleren, is goed te horen hoe fijngevoelig hij eigenlijk is. Verwacht dus geen muzikaal geweld. Sterker nog, Wobble Walkin' leent zich bij uitstek voor achtergrondmuziek, maar dat zou jammer zijn want daarvoor is de kwaliteit te hoog. (AdW)

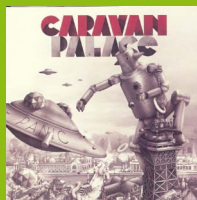
Dance

MAYA JANE COLES**DJ Kicks**

Eigenlijk zijn de twee enige dance-series die ertoe doen Fabriclive en DJ Kicks. De liefhebber die door wil zoeken naar obscure zo en diegene die een lekkere mix wil horen, wordt vaak door beide bediend. Maya Jane Coles mocht de nieuwste DJ Kicks doen. Als DJ Of The Year en Best Breakthrough 2011 mixt zij een subtiele reeks van lichtvoetige techno en minimale beats aan elkaar. Heerlijk in het lentezonnetje! (NR)

VARIOUS**Chris Read Presents Latin Concrete**

Samensteller van deze verzamelaar vol funky latin breakbeats is de Brise hiphop dj Chris Read. Deze dubbelaar resulteert in een aanstekelijk clubmix van ruim een uur waarbij tevens een aparte cd met de originele tracks bijgevoegd is zodat je de effectiviteit van het mixwerk kunt evalueren. In tegenstelling tot bijvoorbeeld een Gilles Peterson hoeft je hier geen obscure tracks te verwachten die toevallig tussen de

CARAVAN PALACE

Panic

(PIAS)

Wij hebben Caro Emerald en de Fransen hebben Caravan Palace. Zo zou je in het kort deze band kunnen duiden. Muzikaal grijpen ze met hun viool, klarinet, contrabas, wasbord, banjo en gitaar terug op de swing en zigeunerjazz uit de jaren dertig van de vorige eeuw. Deze authentieke instrumentatie is gedrenkt in een gevarieerd en soms wat te springerig electrosausje en dan hebben we het dus over electroswing. Met deze sound van 'triphop meets swing' wordt ingehaakt op de nu-retro wind die nu door Europa waait. Niets mis mee, want met dit opgeruimde Caravan Palace haal je zo de vintage sfeer van een rokerige nachtclub uit Parijs in je huis. (GH)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
T
J
E

bananen op de markt in Havana gevonden zijn. De tracks zijn veelal van recente westerse komaf en zijn voor de nu-latinliefhebbers naar verwachting gesneden koek. Denk dus aan feestnummers van het onvolprezen

Quantic (Mi Swing Es Tropical) en Juju Orchestra (What Is Hip?). Ondanks dat de trackkeuze misschien nog iets spannender had gemogen, begint met aanschaf van deze cd de zomer direct! (GH)

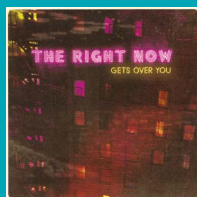
Hiphop & Soul

MACY GRAY

Covered

Macy Gray behoort, mede dankzij haar unieke stem, tot de smaakmakers onder de nieuwe generatie soulzangeressen. Haar carrière is de afgelopen jaren helaas wat in het slop geraakt en moet nu een nieuwe impuls krijgen met de verzameling covers op Covered. De plaat bevat een aantal voor de hand liggende en

een aantal minder voor de hand liggende vertolkingen van songs van anderen, maar eigenlijk maakt het niet zoveel uit of Macy Gray dicht bij huis blijft (Nina Simone, Kanye West) of ver afdwaalt (Metallica, Radiohead). Alle songs op Covered klinken immers als Macy Gray. Het is knap gedaan, klinkt aangenaam en doet absoluut uitzien naar haar volgende plaat. (EZ)

RIGHT NOW

Gets Over You

(Bertus)

Als opener I Can't Speak For You door de speakers dendert, valt meteen de prachtige stem van zangeres Stephanie Berecz van The Right Now op, die dan weer aan de girl group sound van Ronnie Spector, en dan weer aan het diepe geluid van Lorraine Ellison doet denken. Zeer verrassend, zeker omdat Berecz bij inspectie van de bandfoto blank blijkt te zijn. Ook de rest van de band uit Chicago zoekt op deze tweede lp de inspiratie in de jaren zestig soul en dan vooral de harde variant die ze in de archieven van hun thuisstad vonden. Mitty Collier, Sugar Pie DeSanto, wie ze kent weet dat een vergelijking een compliment van jewelste is. In de huidige soul revival wellicht een van de meer authentiek klinkende bands, maar met zo'n overtuiging en kwaliteit dat ze de stap naar tijdloos net als hun voorbeelden kunnen maken. (Jvr)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
T
J
E

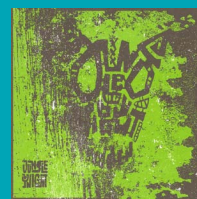
FRESKU

Maskerade

(Topnotch/Universal)

Het gelijknamige debuutalbum van Fresku (Roy Michael Reymound) werd twee jaar geleden bestempeld als een van de beste binnen de Nederlandstalige Hiphop. En ja, dan zijn de verwachtingen omtrent de opvolger Maskerade uiteraard hooggespannen. Van een 'lastige tweede' valt echter, gelet het klinkende resultaat, niet te spreken. Man, man, man, wat heeft de Eindhovenenaar zich geweldig uitgesloofd en hoorbaar uitgeleefd. Over veelal prima beats van Y'Skid, Teemong en Louis Bordeaux, verhaalt 'Frisse' over een rijk scala aan onderwerpen. Naar eigen zeggen wilde hij een autobiografisch verhaal vertellen waaruit een zeer veelzijdig mens naar voren komt; "Het is gewoon ik" En of die ik nu label, zelfverzekerd, nonchalant, ironisch of serieus is, vanuit iedere invalshoek en gemoedstoestand ontstaan pure parels. 21 Tracks (!) lang laat Fresku horen uitgegroeid te zijn tot een fenomeen. Een superheld, als we de hoes van de plaat letterlijk nemen. Gastrollen (een hilarische Theo Maassen in Hedde Druksop, prima vocalen van Neenah en rolletjes van Winne en Ali B) zijn eigenlijk te verwaarlozen, want het is Fresku die de show steelt en je het gehele album in zijn greep houdt. Soms word je diep geraakt door emotioneel geladen tracks (Brief Aan Alisha) en de andere keer ga je weer stuk van het lachen (de hipsterparodie Uit De Hoogte). Maskerade is een eerlijk, schizofreen, gedurfd en bovenal majestueus album geworden van een van de grootste tekstschrijvers van een generatie. (PvTv)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
T
J
E
S

JUNGLE BY NIGHT

Hidden

(Kindred Spirits/Sonic Rendezvous)

Zo maar ineens waren ze daar: de jongelingen van Jungle by Night. Nog niet eens een album gemaakt (de goed verkochte ep en een single daargelaten), maar in ruim anderhalf jaar tijd toch al praktisch ieder festival plat gespeeld. Negen Amsterdamse gasten zetten tijdens dergelijke memorabele concerten keer op keer een ware afrobeatparty neer. Daar voerde een heerlijke, onbezonnen dartelende blazerssectie de vrolijke boventoon. Dat gierende orgel niet vergetend, uiteraard. Om over die pompende Tony Allen-achtige percussie- en drumpartijen en de zoemende gitaarriedels nog maar te zwijgen. Groovende, stomende instrumentale jazzfunk, kortom. En dan is daar nu hun debuutalbum Hidden. De studiestijl is geperfectioneerd, de werkwijze nog meer uitgekristalliseerd. Fela Kuti anno 2012. Deze swingende rimboemannen voelen zich nog meer dan voorheen, perfect senang in het donkere, beboste domein dat ze hun muzikale thuis noemen. (DD)

SOUL CLAP

Efunk The Album

(News)

EFUNK, Everybody's Freaky Under Natures Kingdom, is Soul Clap's debuut. Sinds enkele jaren verschenen er ep's van de twee mannen waar Soul Clap uit bestaat. Met hun devies 'slow & sexy' mixen ze pop, soul, funk en r&b door house. Hierdoor ontstaat er een bijzonder luisterbaar album vol aanstekelijke en toch ook relaxte nummers waar de sound van de jaren tachtig en negentig vanaf druipen. Volgens Soul Clap zelf is dit eigenlijk de volgende stap in de funktraditie. Eerst was er p-funk, daarna was er g-funk, nu is er e-funk. Can you dig it? (JvH)

Reggae

VARIOUS

Listen To The Music

Pressure Sound verwent ons met een tweede compilatie singles van het Jamaicaanse Caltone-label. De 21 nummers bestrijken de cruciale periode 1966 tot en met 1969, toen ska via rocksteady transformeerde tot reggae. Uniek, want nooit eerder heruitgebracht, en

stuk voor stuk killers. Eigenlijk kun je net zo goed het eerste nummer op repeat zetten, het spetterende en diep soulgevoelige I'm Sorry van close harmony groep The Clarendonians, want daarmee is de toon meteen al helemaal gezet. Zij worden begeleid door de band van Ernest Rangling, niet de enige legendarische naam in het colofon. (EDW)

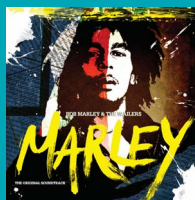

THE BLACK SEEDS

Dust And Dirt

(XMD)

De reputatie van deze Nieuw-Zeelandse band is door hun legendarische optredens de afgelopen jaren flink gegroeid. The Black Seeds maken een unieke zonovergoten mix van reggae, dub, funk en soul; kiwireggae. Qua populariteit doen ze niet veel onder voor die andere kiwireggaeband Fat Freddy's Drop. Dust And Dirt is het zesde album van The Black Seeds en laat horen dat ze soms opschuiven richting Daptone soul en funk, zonder daarbij hun rootsreggaebasis te verloochenen. Door de toevoeging van al die extra elementen zullen ze misschien een aantal hardcore fans van zich vervreemden, maar tevens zal de band door nog grotere getalen worden omarmd om zo maar een van de populairste bands uit de South Pacific te worden. (ED)

BOB MARLEY & THE WAILERS

Marley (OST)

(Island/Universal)

De in 1981 aan kanker overleden Bob Marley was zo ontzettend populair en invloedrijk, dat ik de stelling wel aandurf dat zonder hem we in het westen veel minder van reggae zouden hebben gehoord.

Die populariteit duurt tot de dag van vandaag voort, en de liefhebber wordt regelmatig verwend met fraaie Marley-gerelateerde producten. Veel muziek, en dit jaar ook een heuse biopic met de eenvoudige maar afdoende titel Marley. De soundtrack bestaat uit twee schijven die de hele carrière van de rastaman pur sang belichten, vanaf de skadagen in Studio One tot zwanenzang Redemption Song. Het is meer dan een verzameling greatest hits, eerder een poging om zijn veelzijdigheid te laten horen. Vandaar de Exodus-dub van Rebel MC en Jamming live tijdens het One Love Peace Concert, waar hij de politieke kemphanen Seaga en Manley de hand liet schudden, tussen klassiekers als Simmer Down, Stir It Up en Three Little Birds, het lijflied van de hardcore Ajax-supporters. (EdW)

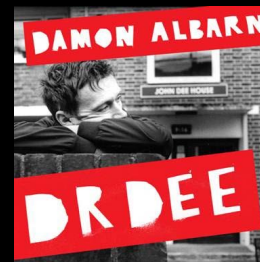
S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

LUISTER TRIPS

DAMON ALBARN

Dr. Dee

REN HARVIEU

Through The Night

BERRY

Les Passager

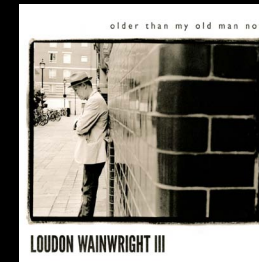

SPAIN

The Soul Of Spain

BEST COAST

The Only Place

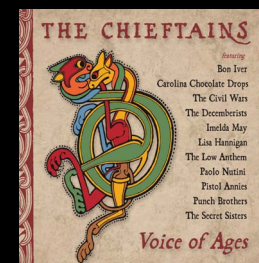

LOUDON WAINWRIGHT III

Older Than My Old Man Now

HANNAH COHEN

Child Bride

CHIEFTAINS

Voice Of Ages

ELECTRIC GUEST

Mondo

STORM CORROSION

Storm Corrosion

World

FELA KUTI

Live In Detroit 1986

De Afrobeat legende Fela Kuti wilde in 1984 al naar de USA gaan om te touren, maar werd in zijn thuisland Nigeria gevangengezet wegens 'illegale uitvoer van valuta'. Hij kwam eerder vrij dan verwacht en kon in 1986 naar Amerika. Velen beweren dat dit optreden in Detroit een van zijn beste avonden ooit was: nog krachtiger en energiever. Dit is de eerste officiële wereldwijde release van het optreden en het eerste nieuwe album na zijn dood in 1997. Zijn muziek blijft levend door de herinnering, en in de muziek van zijn zoons Femi en Seun Kuti. (SMVE)

KLAVAN GADJE

Harrejasses Hotel

Het tienkoppige nedergipsy ensemble Klavan Gadjé debuteerde in 2010 met het album Brand (erg toepasselijk daar ze een rode brandweerwagen als toerbus hebben). Na een hele reeks optredens dan nu hun tweede schijf Harrejasses Hotel, en wederom word

onze vaderlandse taal gecombineerd met aanstekelijke balkanritmes en melodieën. En aangevuld met een beetje Franse chansons is het veertien nummers bewegen met die heupen. Trekzak, toeters en bellen, dansen met een lach en een traan, zoals ze het zelf omschrijven. Echt iets wat je live moet zien, en dat kan, deze zomer o.a. op de Zwarte Cross! (MS)

O.S.T.

Et Maintenant On Va Ou?

Soundtrack van de gelijknamige film van Nadine Labaki (bekend van de film Caramel) die zich afspeelt ergens in het Midden Oosten, op een plaats waar christenen en moslims al langere tijd gewoon samenleven, terwijl de wereld daaromheen verscheurd is door religieuze conflicten en oorlogen. De muziek, want daar gaat het bij deze soundtrack natuurlijk vooral om, is van Khaled Mouzanar en verdient het absoluut gehoord te worden ook al heb je de film niet eens gezien. Prachtige muzikale vergezichten en mooie gevoelige liedjes met gitaar, viool en percussie. (RV)

COLOFON

Hoofredactie

Bert Dijkman

Redactie

Jorn van der Linde, Dick van Dijk, Henri Drost

Vormgeving

Eric-Jan Westen,
e.westen@westerstorm.nl

Druk

Drukkerij Sintjoris nv, Merendree België

Medewerkers

Niels Achtereekte, Erik van Beek, Jos van den Berg, Ronald Besemer, Benjamin van Bienen, Frits Broekema, Cecile Bol, Menno Borst, Appie Clermonts, Peter van Cooten, Vic Van Cooten, Erik Damen, Dennis Dekker, Jan Doense, Henri Drost, Joost van den Dungen, Hermen Dijkstra, Ruben Eg, Sanna Marije van Elst, Willem Jaap van Essen, Jeroen van Heukelom,

Caspar Jacobs, Barend Florijn, Liesbeth Glas, Edwin de Haan, Gijs Hesselmans, Peter Heuts, Raymond Janssen, Jan Jasper, Albert Jonker, Martin Kikkert, Dries Klontje, Stefan Koers, Martijn Koetsier, Wim Koevoet, Marjan Kok, Stephan Lam, Erik Mundt, Corné Ooijman, Han Orsel, Bram Peeters, Marco van Ravenhorst, Linda Rettenwander, Wiebren Rijkeboer, Xander de Rond, Rimjuk, Peter Simmers, Martin Smeets, Jelle Teitsma, Dick Tersteeg, Menno Valk, Louk Vanderschuren, Jeroen Vedder, Paul van 't Veer, Ruud Verkerk, Cees Visser, Jesse Voorn, Jurgen Vreugdenhil, Jan de Vries, André de Waal, Michel Weber, Jeroen Wierstra, Enno de Witt, Erwin Zijleman, Wil Zenhorst.

Adres

Postus 71, 7400 AB Deventer,
email: redactie@platomania.nl

Advertenties

Voor adverteerders in de Mania kunt u met de redactie contact opnemen. Het is ook mogelijk in combinatie met Live XS een advertentie te boeken. Voor Live XS kunt u contact opnemen met Erik van Oort tel: 06-49879873 email: erik@allxs.nl

Abonneren:

Start 20 euro's op rekening 53.12.46.825 (ABN/AMRO) van Plato Mania, (10 nummers). Onder vermelding van naam en adres. Voor Belgische abonnees is het 30 euro voor 10 nummers i.v.m. hogere portokosten.

Mania 288 verschijnt op 8 juni 2012

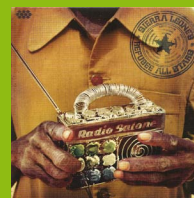

EBO TAYLOR

Appia Kwa Bridge

(Strut/V2)

Met Love And Death uit 2010 wist gitarist Taylor zich na lange afwezigheid weer in de kijker te spelen, en konden we opnieuw kennis maken met een legendarische Afrikaanse gitarist die een grote rol speelde in de ontwikkeling van de afrobeat. Uit die jaren kent hij Tony Allen nog, die andere grote legende, die mee drumt op dit album, dat verder weer volgespeeld werd door de Berlijnse afrofans Afrobeat Academy. Meer dan voorheen grijpt Taylor terug op de klassiekers die hij in de jaren zeventig in diverse showbands speelde. Yaa Amponsah is zo'n nummer dat echter moeiteloos naast een eigen compositie als Ayesama kan bestaan, en evenzo een staalkaart van zijn swingende highlife gitaarstijl is. De akoestische afsluiter Barrima is een atypisch Taylor-nummer, maar als hommage aan zijn onlangs overleden vrouw des te indringender. Opnieuw een fraaie plaat van een gitarist wiens invloed niet te onderschatten is. (Jvr)

SIERRA LEONE REFUGEE ALL STARS

Radio Salone

(Cumbancha/Munich)

De voormalige vluchtelingen uit Sierra Leone lieten op hun eerste twee albums al horen dat hun zwaar bevochten bewegingsvrijheid voldoende aanleiding was om overal ter wereld naar muzikale samenwerkingen en inspiratiebronnen op zoek te gaan. Voor Radio Salone verbleven ze in de studio van Dunham Records, een subafdeling van het hippe Daptone, waar ook Charles Bradley zijn laatste meesterwerk opnam. De daar opgedane soulinvloeden laten zich vooral gelden in het warme, volle geluid van deze opmerkelijk vrolijke plaat, die muzikaal vooral de basis vindt in de raggamuffin', waarbij niet zelden wordt teruggesproken op de Afrikaanse erfenis. Waarmee de link tussen de tragiek van hun geschiedenis en de hoopvolle blik op de toekomst mooi verwoord wordt. (Jvr)

CUMBIA CUMBIA 1 & 2

(World Circuit/Munich)

Net nu labels als Soundway en Vampi Soul druk in de weer zijn met het uitbrengen van niet eerder gevonden kiezeltentjes uit de Colombiaanse muziekarchieven, vond World Circuit het hoog tijd dat de moeder aller cumbiaverzamelaars eens grondig opnieuw werd afgestoft. In 1990 verscheen reeds het eerste deel dat ons kennis liet maken met de fruitige mix van stijlen die cumbia wordt genoemd: Afro-Colombiaanse volksmuziek met een flinke schep salsa uit het Caribische gebied, maar opvallend genoeg ook invloeden van ska, surf en Midden-Europese stijlen. Volume 2 dat drie jaar later uitkwam is zo mogelijk nog interessanter, want samensteller Nick Gold groef nog dieper in de kelders van Discos Fuentes voor de echte goudklompjes. Onweerstaanbare deuntjes uit de jaren vijftig en zestig van Pedro Laza Y Sus Pelayeros, Guillermo Gonzales, Lito Barrientes en Los Satelites. De zachtjes doortikkende ritmes, steady bas, heerlijke accordeonuitdalingen, kamerbrede trompetten, verfijnde toonladdertjes op de klarinet en de immer enthousiaste zangers maken het een ideaal elixer tegen de somberheid. Haal dus snel het zonnetje in huis! (RV)

Heavy

FAIR WARNING

Rest and More

Ik kan Fair Warning wel waarderen. De band heeft in de ruim twintig jaar van zijn bestaan een aantal fijne platen uitgebracht. Zonder uitzondering hoogstaand songmateriaal dat afgemaakt is met een verzorgde muzikale invulling en productie. De heldere vocalen van Tommy Heart spelen daarbij zeker een hoofdrol. Best And More is een verzamelaar van al die jaren dat de band aan de weg timmert waarop zeker dat Best-gedeelte goed vertegenwoordigd is. Het More-verhaal valt op deze dubbelaar een beetje tegen. Slechts een track werd niet eerder uitgebracht en er zijn twee singles terug te vinden. Als geheel is Best And More echter een fraaie staalkaart van 's bands kunnen. (HDI)

HIGH ON FIRE

De Vermis Mysteriis

Voorganger Snakes For The Divine was een leuke flirt met een wat gladdere productie maar deed uiteindelijk te weinig recht aan de brute kracht die dit metaltrio uit Oakland in zich heeft. Voor De Vermis Mysteriis werd producer Kurt Ballou aangetrokken die wél weet hoe je de verwoestende sound van High On Fire het best tot zijn recht laat komen. De ritmesectie beweegt hemel en aarde op verpletterende wijze en zowel de gitaarriffs van frontman Matt Pike als zijn stem verscheuren alles wat ook maar enigszins in de buurt komt van je speakers. (MKo)

ADRESSEN

CONCERTO

Utrechtstraat 52-60
1017VP Amsterdam
020 6235228
pop@concerto.nl

De Meent 116
3037 JS Rotterdam
010-4139175
rotterdam@platomania.nl

PLATO TO GO – GIGANT

Nieuwstraat 377
7311 BR Apeldoorn

Voorstraat 35
3512 AJ Utrecht
030-2310826
utrecht@platomania.nl
www.platomania.nl

PRAAMSTRA

Keizerstraat 2
7411 HG Deventer
praamstra@platomania.nl

KROESE

Rijnstraat 31
6811 EW Arnhem
026-3705116
kroese.arnhem@xs4all.nl

PLATO

Oude Ebbingestraat 41-43
9712 HB Groningen
050-3135055
 groningen@platomania.nl

Molenstraat 126
Nijmegen
024-3221346
kroese.nijmegen@planet.nl

Klokkensteeg 14
8011 XV Zwolle
038-4225354
 zwolle@platomania.nl

www.kroese-online.nl

SOUNDS

Vrouwensteeg 4-6
2312 BZ Leiden
071-5149689
 leiden@platomania.nl

Parade 66
5911 CE Venlo
077-3510625
info@sounds-venlo.nl
www.sounds-venlo.nl

VELVET MUSIC

Havik 7A
3811Ex Amersfoort
033-4621065
amersfoort@velvetmusic.nl

Maandereind 40
6711AD Ede
0318 615403
ede@velvetmusic.nl

Boterstraat 10
1811 HP Alkmaar
072-5110455
alkmaar@velvetmusic.nl

Rozengracht 40
1016NC Amsterdam
020-4228777
amsterdam@velvetmusic.nl

Vriesestraat 110
3311 NS Dordrecht
078-6141481
dordrecht@velvetmusic.nl

Tolbrugstraat 12
4811 WN Breda
076-5212569
breda@velvetmusic.nl

Oude Binnenweg 121A
3012 JC Rotterdam
010-4134423
 rotterdam@velvetmusic.nl

Nieuwe Rijn 34
2312 JE Leiden
071-5128157
leiden@velvetmusic.nl

Voldersgracht 3
2611 ET Delft
tel. 015-2133020
delft@velvetmusic.nl
www.velvetmusic.nl

De Waterput

Bosstraat 36
4611 ND Bergen op Zoom
Tel 0164-237418
info@waterput.nl

De Drukkerij

Markt 51
4331 LK Middelburg
Tel 0118 886 874
muziek@drukkerijmiddelburg.nl

ZWARE JONGENS

DRAGONFORCE

Power Within

(Electric General/Bertus)

Als we het hebben over speed-metalbands, kunnen we er veel noemen. Hetzelfde geldt voor power-metalbands. Maar de combinatie van die twee? Uiteindelijk kom je dan altijd uit bij de weergalozes band DragonForce! En met 'weergalooz' overdrijven wij niets, want dat hier rasmuzikanten aan het werk zijn moge duidelijk zijn. Van het ongelooflijk knappe gitaarspel van beide gitaristen (en oprichters van de band) Herman Li en Sam Totman, naar het bizar snelle drumwerk van Dave Mackintosh tot aan de zalvende keyboards van Vadim Pruzhanov en de rollende basis van bassist Frédéric Leclercq. Sinds 2011 komt daar ook de nieuwe zanger Marc Hudson bij, die met zijn hoge uithalen heeft bewezen niet onder te doen voor de vertrokken ZP Theart. Het nieuwe album The Power Within is het debuut van Hudson als zanger van de band. (Red)

EUROPE

Bag Of Bones

(Edel/V2)

De laatste platen van Europe zijn zonder uitzondering goed te noemen. De band die altijd aan The Final Countdown verbonden zal blijven, bewijst al platen achter elkaar flink wat in huis te hebben en heeft een combinatie gevonden van melodieuze rock gecombineerd met de klassieke rockelementen uit de jaren zeventig. Bag Of Bones kan ook getypeerd worden door die omschrijving met de toevoeging dat het bovendien een echte knaller is. Elk nummer is raak en staat fier overeind. Op sommige momenten lijkt zelfs de geest van Led Zeppelin rond te waren, overigens zonder dat het kopiëren wordt. De productie van Kevin Shirley zorgt er bovendien voor dat de plaat lekker vet klinkt. Demon Head, Riches To Rags en het titelnummer zijn daar slechts enkele bewijzen van. Bag Of Bones is echt een fantastische plaat geworden! (HDI)

MOONSPELL

Alpha Noir

(Napalm/Tone)

Het album Alpha Noir van het Portugese Moonspell toont geen genade, nog muzikaal, nog tekstueel. De al tijden in dezelfde samenstelling spelende band zet een productie neer om van te watertanden. Het is een enorme aanrader voor een ieder die van dark metal houdt, zeker als je van muziek houdt met een flink donkere, duistere en soms zelfs lugubere sfeer in combinatie met uitstekend gitaarwerk en een aparte stem. Moonspell speelt op safe en borduren verder op hun gekende sound. Dit album is minder zwaar dan de twee voorgangers Memorial en Night Eternal, maar is duisterder en een mooie combinatie tussen deze twee voorgenoemde albums en oud materiaal. Omega White is de tegenhanger en is veel rustiger dan zijn broertje. Omega White kan als gothic omschreven worden, terwijl Alpha Noir de combinatie met black metal zoals we van Moonspell gewend zijn bevat. Alpha Noir/Omega White zal beschikbaar zijn als CD, Limited Edition double-CD, Limited Edition Boxset en als LP. (Red)

HARDE SCHIJF

PARADISE LOST

Tragic Idol

(Century Media)

Op haar dertiende album keert de gothic metal doomband Paradise Lost terug naar de tijden van haar doorbraakplaat Draconian Times uit 1995. Dat is goed nieuws voor de metalheads onder ons want het gaat ouderwets van dik hout. Het is minder fijn voor de liefhebbers van de meer proggy metal, de richting waarin Paradise Lost zich op haar laatste platen (In Requiem, Faith Divides Us) bewoog, omdat de songs er nogal eenvormig door worden (stand: hard en hard). Aan de andere kant, wanneer je de tijd neemt voor Tragic Idols blijkt dat de metalheads flink aan hun trekken komen op de eerste vijf tracks terwijl de softies onder ons zullen opbloeien op de tweede helft van de cd. Daarmee is Tragic Idols van beide wat en dus niet helemaal overtuigend. Aan de andere kant, Paradise Lost is niet in staat een slechte plaat te maken dus het blijft doomrock van een hoog niveau die ongetwijfeld zal zorgen voor volle zalen tijdens de aankomende tournee. (AdW)

JOE SATRIANI

Satchurated: Live In Montreal

Aan live-materiaal geen gebrek in de catalogus van de formidabele gitarist Joe Satriani. Toch is ook dit 2-cd album, dat ook op dvd verkrijgbaar, is van grote meerwaarde voor de fans, vooral doordat de band van een angstaanjagend hoog niveau is. Satriani staat er duidelijk niet alleen voor op het podium in Montreal. Die wetenschap komt zijn toch al niet misselijke spel extra ten goede. Behalve op zijn manschappen leunt hij in zijn lange set op het laatste album Black Swans And Wormhole Lizards dat bijna geheel wordt afgewerkt. Geen hitsshow dus en daardoor veel risico. Maar het publiek draagt hem en zijn band van de eerste tot en met de laatste noot op handen tijdens het zeer sfeervolle, vernuftig uitgelichte en met fraaie visuals opgetuigde optreden. Eens kijken welke gitaarvirtuosoos dit gaat overtreffen... (WK)

U.F.O.

Seven Deadly

Terwijl menigeen nog steeds hoopt op de terugkeer van Michael Schenker levert UFO inmiddels haar vierde album af met zijn vervanger Vinnie Moore. De laatste albums zijn allemaal van een constant niveau en dat geldt opnieuw voor Seven Deadly. Opnieuw zonder bassist van het eerste uur, Pete Way, levert de band weer een album vol degelijke (hard)rock af met de charmante zang van Phil Mogg en het prima gitaarwerk van Moore als smaakmakers. Wat meer pit had hier en daar geen kwaad gekund maar voor een band op leeftijd klinkt UFO op dit twintigste studioalbum sinds de oprichting in 1969 nog steeds vitaal. (DK)

UNLEASHED

Odalheim

Unleashed behoort al jaren tot de eredisie van de Zweedse deathmetal, en bewijst met deze elfde langspeler dat ze daar op hun plaats zijn. Odalheim barst wederom van de melodieuze deathmetal, die doordacht in elkaar steekt. Er wordt gespeeld met de snelheid van het licht, maar er wordt ook ruimte gelaten voor tragere stukken. Ook voor de geschiedenisliefhebber erg interessant want verhalen van meerdere volkeren en landen worden behandeld op dit album. Uitstekende band die wat te melden heeft met prachtig nieuw album waarvan je ook nog eens wat opsteekt. (MW)

ZWARE JONGENS

KONTRUST

Second Hand Wonderland

(Napalm/Tone)

De opvolger van het succesvolle Time To Tango is Second Hand Wonderland geworden. De meesters van de crossover hebben op dit album weer een explosieve mix van geode songs, adembenemende tempo's, goeie grooves en catchy refreinen gemaakt. Voeg daar aan toe de stevige gitaren die toch ook vaak melodieus zijn en je hebt een prima plaat in je handen. Het is dan ook mede de fantastische productie die het album uit de speakers doet knallen. Dat belooft wat de komende zomer als de band op alle festivals de boel op zijn kop zal zetten. (Red)

UNISONIC

Unisonic

Unisonic is de hereniging van Kai Hansen en Michael Kiske die in de jaren tachtig met de uiterst succesvolle formatie Halloween furor maakten. Dat is voor veel oude fans meteen al een aanbeveling en die

kunnen met Unisonic goed uit de voeten. Nog immer de heldere stem van Kiske, pakkende songs met harmonieuze melodien, en spetterende gitaren. Enkele nummers van deze plaat lijken wel op de oude Keepers, maar dat is logisch met zulke bepalende elementen. (MW)

Symfo

ARJAN LUCASSEN

Lost In The New Real

(Century Media)

Geen Star One dit keer. Ook geen rockopera onder de vlag van Ayreon met een ingehuurd leger van fameuze zangers. Arjan Anthony Lucassen doet dit keer zo'n beetje alles alleen, ja, ook de zang. Lost In The New Real klinkt daardoor niet minder groots, pretentius, bombastisch en meeslepend dan we van Lucassen gewend zijn. Zoals altijd wordt er een verhaal verteld. Hoofdpersoon is Mr. L, een klinisch dode man uit de 21e eeuw die in de verre toekomst weer tot leven komt. De verteller is Rutger Hauer die zelf zijn teksten heeft geschreven. Lucassen waagt zich aan progrock, metal, folk en industrial en weet het geheel toch luchtig en dikwijls ook komisch te houden. Lost In The New Real is een 2cd maar eigenlijk houdt Lucassen alleen op het eerste schijfje strak vast aan het concept. Maar vrees niet dat het tweede schijfje is volgezet met restantjes. Het hoge niveau blijft gehandhaafd, ook als Lucassen aan het coveren slaat. Neem Welcome To The Machine van Pink Floyd. Geloof het of niet maar het origineel wordt hier zelfs overtroffen. Ook de cover van Zappa's I'm The Slime is grandioos. De doe-het-zelver Arjan Anthony Lucassen overtreft niet alleen anderen maar ook zichzelf met dit meesterwerk. (WK)

LUISTER TRIP

STORM CORROSION

Storm Corrosion

(Roadrunner)

Ruim tien jaar geleden brak Porcupine Tree door met de prog liedjes plaat *Stupid Dream* en Opeth met de brute prog metal van *Blackwater Park*. Twee uitersten van een toch al ruim opgerekte definitie van prog rock. Wie toen had gesuggereerd dat voormannen Steve Wilson en Mikael Akerfeldt ooit samen een plaat zouden maken, was voor gek versleten. Een decennium verder zijn ze elkaar muzikaal een stuk dichtër genaderd. Leg Wilson's laatste meesterwerkje *Grace For Drowning* maar eens naast de seventies prog van Opeth's *Heritage* van vorig jaar. *Storm Corrosion* is in veel opzichten het verlengstuk van die twee platen, met stemmige toetsen en akoestische gitaren. Dit is geen overrompelende muziek die je stevig door elkaar schudt, maar een moedig werkstuk van twee heren die elkaar proberen te overtreffen in ingetogenheid. Over de hele plaat hangt een licht broeierige, soms wat onheilspellende sfeer: paranoïde geluidscollages, lieflijke instrumentatie en dreigende golven mellotron wisselen elkaar af. De gemakkelijkste weg is weer eens niet aan dit duo besteed en dat pleit voor ze. (MKi)

NORTH ATLANTIC OSCILLATION

Fog Electric

In de hoos van fijne progbands die de laatste jaren uit het Scandinavische landschap tevoorschijn zijn gekomen, misstaat North Atlantic Oscillation in het geheel niet. Ontving debuutalbum *Grappling Hooks* uit 2010 al lovende kritieken, die bijval zal alleen nog maar aanzwellen met opvolger *Fog Electric*. Vooral bij fans van Gazpacho en Porcupine's Steve Wilson zal deze vocale postprog in goede aarde vallen: melancholiek, melodius, melancholiek, mieters. Op de harde nummers klinkt NAO als Gazpacho met Porcupine Tree en postrockelementen, op de rustigere nummers is dat Gazpacho met No-Man. Laten we niet om de hete brei heen draaien: NAO is gewoon een verbeterde Gazpacho, zal ook flink in de smaak vallen bij de liefhebbers van de betere postrock, en gaat daarom terecht een grote toekomst tegemoet. (AdW)

Movies

WARRIOR

Regie: Gavin O'Connor

Warrior neemt ons mee in de wereld van de heftige vechtsport Mixed Martial Arts (MMA). Twee broers, ex-marinier Tommy (Tom Hardy) en voormalig MMA-vechter Brendan (Joel Edgerton), hebben al jaren geen contact meer. Dat verandert als ze beide besluiten mee te doen aan het grootste MMA toernooi in de geschiedenis. Met ieder hun eigen drijfveren spelen ze het gevecht van hun leven. Ex-marinier Tommy besluit na veertien jaar terug te keren naar de plek waar hij is opgegroeid. Met hulp van zijn vader (Nick Nolte) traint hij voor een belangrijk MMA toernooi. Hij vecht vrij eenvoudig zijn weg door het toernooi. Zijn broer Brendan, die na zijn vechtcarière leraar is geworden, besluit vanwege het enorme geldbedrag dat te winnen is ook mee te doen. Wanhopig staat hij in de ring om zijn gezin te redden van een financiële ondergang. Brendan wordt in het bloedstollende toernooi al snel als underdog bestempeld en weet een plekje in de finale te bemachtigen. Daar worden de broers met elkaar geconfronteerd en volgt een bloedstollend gevecht. Hoever gaan ze om te winnen?

ALLES VAN WAARDE

Regie: Frans Bromet

Filmmaker Frans Bromet is boos, zijn boosheid komt echter niet voort uit xenofobie, maar uit weerzin tegen de managerscultuur. De ongebreidelde, destructieve macht van managers in o.a. de gezondheidszorg, het onderwijs, de woningcorporaties, de publieke omroep, banken en talloze andere instellingen hebben het functioneren van deze instituten tot in de wortel aangetast. Geldstromen bestemd voor elementaire taken in onze samenleving vullen de uitpuilende zakken van steeds verder uitdijende managementlagen. Laura, de dochter van Bromet, is actief in de politiek. Hij probeert bij haar gehoor te vinden voor z'n grieven tegen de managementcultuur. Maar zij heeft zo haar eigen agenda. Alles van Waarde is een documentaire recht uit het hart, waarin Bromet op herkenbare en humoristische wijze zijn groeiende onvrede over de destructieve macht van de managementcultuur verwoordt. (Filmfreak)

BEUDE VAN OSS

Regie: André van Duren

Het historische misdaaddrama *De Bende van Oss* is gebaseerd op waargebeurde feiten en vertelt het verhaal van Johanna van Heesch (Sylvia Hoeks). De jonge en levenslustige Johanna is via haar man Ties (Matthias Schoenaerts) verzeild geraakt in Ede Osssche bende,,

die bijna dagelijks samenkomt in haar café. Onder leiding van de gewelddadige Wim de Kuiper (Marcel Musters) zorgt de bende voor een golf van misdaad en moord die heel Nederland jarenlang in zijn greep houdt. Johanna wil breken met de misdaad die haar omringt en krijgt hulp uit onverwachte hoek. Maar hoe harder ze probeert los te komen van Oss, hoe verder ze wegzakt in oplichting, prostitutie en zelfs moord. (E One)

BITTER SEEDS

Regie: Micha X. Peled

In Centraal India wordt al eeuwenlang op grote schaal katoen verbouwd. Vroeger gebeurde dat gewoon met de zaden van de plant zelf, maar sinds enige tijd zijn de boeren overgestapt op genetisch gemanipuleerde zaden om de productie te vergroten. Ze komen echter bedrogen uit want die zaden duur en ze redden het enkel met extra veel (kunst)mest en pesticiden, wat ook geld kost. Bovendien kunnen de oogsten in deze droge zones zomaar mislukken en dan hebben ze helemaal niets. Hierdoor is het zelfmoordpercentage onder katoenboeren de laatste decennia alarmerend toegenomen, terwijl de multinationals opportunistisch blijven en liever de ogen sluiten voor deze triste ontwikkelingen. Een documentaire die je niet in de koude katoenen kleren gaat zitten. Uitgebracht in de inmiddels befaamde IDFA-Serie. (RV)

KIJKTIP

HASTA LA VISTA

Regie: Geoffrey Enthoven

Deze innemende roadmovie draait om drie jonge gasten met een voorliefde voor wijn en vrouwen. Het eerste proeven ze met plezier, maar het tweede hebben ze nog nooit mogen smaken. Onder het mom van een wijntour reizen de drie naar Spanje om hun maagdelijkheid te verliezen. Niets zal hen tegenhouden. Zeker niet het feit dat de eerste blind is, de tweede in een rolstoel zit en de derde volledig verlamd is. (DFW)

KIJKTIP

MOTHER

Regie: Bong Joon-ho

Mother gaat over de alleenstaande moeder Hye-ja. Haar 27-jarige zoon Do-joon is de spil van haar leven. Ondanks zijn leeftijd is Do-joon heel naïef en volledig afhankelijk van zijn moeder. Zonder haar zou hij niet overleven. Als een jong meisje dood wordt aangetroffen in een verlaten gebouw wordt Do-joon beschuldigd van moord. Zijn moeder vertrouwt op haar oerinstinct en niet op de inefficiënte advocaat en apathische politie. Vastberaden gaat ze op zoek naar de moordenaar om zo de onschuld van haar zoon te bewijzen. (A-film)

KIJKTIP

TV SERIE - BORGEN 2

(Lumiere)

Vorig jaar hebben we kennis kunnen maken met de serie Borgen. De serie waar de eerste vrouwelijke premier van Denemarken zich staande probeert te houden tussen de wolven van de politieke roedel. Haar gezin valt uit elkaar terwijl de oppositie de poten onder haar stoel wegzaagt. Nog duidelijker dan in het eerste deel komt de wisselwerking tussen politiek en journalistiek en hun onderlinge beïnvloeding verder aan het licht. In dit tweede deel is er ook meer ruimte voor actuele thema's en onderwerpen die gevoelig zouden kunnen liggen worden zeker niet geschuwd. Borgen is misschien wel de beste Scandinavische serie tot nu toe en in elk geval net zo verslavend als de rest. (JvH)

JUST A BEGINNING

Regie: Pierre Barouquier en Jean-Pierre Pozzi

De kleuters in de klas van juf Pascaline hebben wekelijks een opmerkelijke les op het rooster staan, namelijk filosofie. In deze les leren de klasgenoten hun gevoelens te uiten en te luisteren naar de gedachtes van anderen terwijl ze discussieren over onderwerpen als liefde, macht en de dood. Tijdens deze gesprekken met het oog op de toekomst laten de enthousiaste filosofen geen kans voorbij gaan om hun mening te geven. (A-film)

MONEYBALL

Regie: Bennett Miller

Oakland A's manager Billy Beane (Brad Pitt) daagt het systeem uit als hij een team moet opbouwen met een klein budget. Ondanks tegenstand van de oude garde, de media, de fans en de outfield-trainer (Philip Seymour Hoffman), slaagt Beane erin, met de hulp van een jonge Yale-econoom en cijferfreak (Jonah Hill), een team samen te stellen en verandert de manier waarop het spel gespeeld wordt. (Sony)

HARDCORE COLLECTION - HOWARD KERN

In de 80-er jaren zien we de snelle opkomst van de The Cinema of Transgression (grensoverschrijdende film) deze kunstbeweging legt zich toe op het laten zien van seks en geweld aan de vervreemde Amerikaanse jeugd. Ontstaan in New York City, diep geworteld in de avantgarde muziek cultuur (Sonic Youth, Jim Thirlwell (Foetus), Dream Syndicate, etc) sluiten artiesten zoals Nick Zedd, Lydia Lunch, Beth B, Leg Lung en in het bijzonder Richard Kern zich aan bij de beweging en illustreren deze sub-cultuur. The Hardcore Collection omvat vroeg werk van Kern, zoals The Right Side of My Brain, You Killed Me First en Fingered met Henry Rollins en punk rock diva Lydia Lunch. (Filmfreak)

IDES OF MARCH

Regie: George Clooney

Stephen (Ryan Gosling) is een ambitieuze persvoorlichter die onder campagneleider Paul Zara (Philip Seymour Hoffman) meewerkt aan de campagne van de democratische presidentskandidaat gouverneur Morris (George Clooney). Al snel valt Stephen ondanks zijn goede intenties ten prooi aan achterkamerpolitiek, verraderlijke manipulatie en wordt hij verleid door een jonge stagiaire (Evan Rachel Wood). Hij probeert zich staande te houden, terwijl een journalist (Marisa Tomei) en de campagneleider van de andere grote kandidaat (Paul Giamatti) hem tegenwerken. Als Stephen vervolgens binnen zijn eigen team op een schandaal stuit, raakt hij volledig de weg kwijt. (Warner)

NOORDZEE, TEXAS

Regie: Bavo Defurne

Pim (Jelle Florizoone) woont met zijn moeder in een morsig huisje in een achterafstraatje ergens aan de Belgische kust. Het leven stinkt er naar frituurvet, goedkope sigaretten en verschaald bier en vermouthe. Zijn leven bestaat voornamelijk uit kille spot, kleine vernederingen en sprankeltjes hoop. Pim droomt van een groter, meeslepender leven, waarin hij - als prinses en schoonheidskoningin - de glansrol speelt. Maar als Pim 15 is geworden, droomt hij vooral van Gino: zijn buurjongen en Pims eigen stoere motorheld. Noordzee, Texas is de eerste speelfilm van multi-talent Bavo Defurne, die bekendheid verwierf met korte films als Saint/Sailor-Matroos en Kampvuur. Defurne omschrijft zijn manier van filmen als: Ik wil niet tonen wat mensen zien wanneer ze uit het raam kijken, ik toon wat ze zien wanneer zij hun ogen dichtdoen. (Homescreen)

KIJKTIP

LEVEN? OF THEATER?
18.99

Regie: Frans Weisz
Leben? oder Theater? Ein Singespiel - zo noemde Charlotte Salomon (Berlijn, 1917 - Auschwitz, 1943)

haar uit meer dan zevenhonderd bladen bestaande, geschilderde levensverhaal, dat zij vlak voor haar deportatie in bewaring gaf met de woorden Bewaar dit goed, het is mijn hele leven!

Tijdens de voorbereiding van de speelfilm Charlotte (1980), kregen de makers van de film uit handen van Charlottes stiefmoeder, Paula Salomon-Lindberg, een nooit eerder gepubliceerde brief, met het verzoek de inhoud niet in de film te gebruiken.

In deze brief, gericht aan haar grote liefde, beschrijft Charlotte de omstandigheden waarin Leben? oder Theater? tot stand kwam, doet zij een ontroerende bekentenis en komen we voor het eerst dichtbij de werkelijke Charlotte. Frans Weisz geeft in zijn nieuwste film, met dezelfde titel als het levenswerk van Charlotte Salomon, niet alleen een fascinerend beeld van het leven van de jonge kunstenaar, maar confronteert prominenten met haar brief; een postume onthulling die een heel nieuw licht werpt op de laatste periode van haar leven.

FRANS WEISZ
SIGNEERSESSIE
IN CONCERTO!

Frans Weisz komt op zondagmiddag 6 mei bij Concerto in de winkel zijn nieuwe documentaire Leven? Of Theater? signeren. Aanvangstijd 16:00 uur.

KIJKTIP

NEDERLAND VAN BOVEN

In Nederland van boven kijken we naar sporen van onze ondergrondse schatten vanuit de lucht. Vele grondstoffen, vruchtbare bodems, maar ook afval, rioolbuizen en elektriciteitskabels zitten onder de grond verstopt. Door middel van datavisualisaties, indrukwekkende luchtbeelden en portretten van helden op de grond laten we op een unieke manier zien wie we zijn en hoe onze mentaliteit ons land gevormd heeft. Wie naar de krioelende mierenhoop kijkt die Nederland is, vraagt zich af waarom ons land niet elke dag totaal vastloopt in een ongelofelijke chaos. Maar wie van bovenaf naar ons land kijkt ziet iets heel anders: een precisie uurwerk. Nederland van boven kijkt vanuit vogelperspectief met behulp van helikopters, paragliders, ballonnen en vliegers naar de ritmes en patronen van Nederland. 3 DVDs met de serie plus bonusmateriaal, boekje en een augmented reality poster. (VPRO)

NEW KIDS NITRO

Regie: Steffen Haars

Friesland wordt getroffen door een zombieplaag, maar in Maaskantje hebben Richard, Rikkert, Gerrie, Robbie en Barrie andere dingen aan hun hoofd. Ze zijn in oorlog met het nabij gelegen Brabantse dorpje Schijndel. Dit leidt tot illegale straatraces en massale vechtpartijen. Als de Friese zombies een Brabants slachtoffer maken, moeten de twee groepen hun krachten bundelen om het grotere kwaad te trotseren. Buckle up kut, Nitro gaat hillemoal koekwous jonguh! (BFDFilm)

NURSE JACKIE - SEIZOEN 2

In het tweede seizoen van Nurse Jackie keert Edie Falco terug als de wilskrachtige, briljante, en verslaafde, verpleegkundige Jackie Peyton. Zwarte humor van de bovenste plank! Jackie heeft een punt achter haar affaire met Eddie gezet, maar hij legt zich daar niet bij neer. Ze doet haar best om zich helemaal te wijden aan haar familie. Maar een aanklacht tegen haar, een tekort aan pijnstillers, en Eddies overdosis maken het er niet makkelijker op.

ONE LIFE

Regie: Michael Gunton en Martha Holmes

Vier jaar na het unieke wereldwijde bioscoopsucces van Earth komen de makers van de mooiste natuurdocumentaires ter wereld met een nieuw meesterwerk; One Life. Begeleid door de stem van Daniel Craig worden we opnieuw meegenomen op een fabelachtig mooie reis naar de meest indrukwekkende uithoeken van onze planeet. En blijkt dat er tussen al dat imponerende natuurgeweld een rode draad loopt die al het leven met elkaar verbindt. (DFW)

OUTSIDE THE LAW

Regie: Rachid Bouchareb

Outside the Law vertelt een schokkend en emotioneel verhaal over de Algerijnse vrijheidsstrijd. Waarbij goed en slecht steeds moeilijker te onderscheiden zijn. 1945. Drie broers worden Algerije uitgezet na de massamoorden bij de stad Setif. Ze vinden elkaar terug in Frankrijk waar ze beslissen samen te strijden voor de onafhankelijkheid van hun moederland. Maar de oorlog van het Algerijns Bevrijdingsfront tegen de Franse politie eist zijn tol en drijft de broers uit elkaar... (A-film)

SINNERS DISEASE

Regie: Jan Jaap Kuiper

Er leven bijna een miljoen HIV-geïnfecteerden in Rusland, maar toch wordt het virus er nog vaak als ziekte van de zonde beschouwd. Sasha Volgina - HIV positief, zwanger en barstensvol energie - leidt een jonge groep Russische activisten die protesteren tegen het nijpende tekort aan HIV remmende medicijnen in hun land. Tijdens Sasha's strijd voor deze medicijnen, van levensbelang voor haar ongeboren kind, neemt ze het op tegen een onverschillige overheid, AIDS-ontkenners en haar eigen drugsverleden. Sinner's Disease, door de Ikon uitgezonden als Sasha - HIV in Rusland is een film van regisseur Jan Jaap Kuiper (Small Nations Big Games, Pjotr-brieven uit de Goelag) en producente Katja Sokolova (Van Moskou tot Magadan). (Cinemien)

WHISTLEBLOWER

Regie: Larysa Kondracki

Politieagente Kathryn Bolkovac neemt een baan bij de VN aan om mee te helpen aan de wederopbouw van het door oorlog verscheurde Bosnië. Maar haar missie krijgt een andere wending, wanneer Kathryn ontdekt dat er achter de schermen corrupte en duistere activiteiten plaatsvinden waar VN militairen en plaatselijke regeringsfunctionarissen bij betrokken zijn. Kathryn gaat op onderzoek uit en ontdekt een ondergrondse seksindustrie waarvan honderden vrouwen het slachtoffer zijn. Met gevaar voor eigen leven vecht ze om de waarheid aan het licht te brengen. (A-film)

OLD CATS

Regie: Pedro Peirano, Sebastián Silva

Isadora en Enrique wonen op de bovenste etage van een appartementenblok in Santiago. Ondanks hun hoge leeftijd, leiden ze een onafhankelijk en gelukkig leven te midden van hun boeken, hun kunst en hun geliefde katten. Tot de dag dat de lift ermee stopt en het onmogelijk is voor Isadora om van de tiende etage naar beneden te komen. Ze is een gevangene in haar eigen huis. Op het zelfde ongelukkige moment komt haar

heftige, aan drugs verslaafde dochter Rosario op bezoek met haar stoere vriendin Hugo. Ze heeft een wild plan om rijk te worden. Het enige wat er moet gebeuren is dat Isadora haar huis verkoopt... Isadora weigert en de jarenlange strijd tussen moeder en dochter vlamt weer op. In een vlaag van verwarring vlucht Isadora, die langzaam aan het dementeren is, de trappen af. Old Cats, van de makers van het overal ter wereld bekroonde La Nana [The Maid] is een ontroerende zwarte komedie over een heftige moeder en dochter relatie en het gevecht tegen ouderdom. (Cinemien)

RUM DIARY

Regie: Bruce Robinson

Naar het boek van Hunter S. Thompson. Johnny Depp speelt in deze kleurrijke comedy journalist Paul Kemp, die in de jaren 50 New York verruilt voor een baantje bij een lokale krant op corrupt en zonovergoten Puerto Rico. Temidden van maffe collega's en onbetrouwbare locals houdt Paul zich op de been met rum en hamburgers. Zijn nieuwe leven in Puerto Rico krijgt een onverwachte wending als hij verliefd dreigt te worden op de verleidelijke vriendin van een rijke Amerikaan. (E-One)

ARTHOUSE RELEASES VAN DE MAAND

10 MEI

10 MEI

24 MEI

31 MEI

VERKRIJGBAAR OP DVD